

Hắc, Đó Là Vợ Ta

Contents

Hắc, Đó Là Vợ Ta	1
1. Chương 1: Thâm Mẩn Là Loại Bệnh	1
2. Chương 2: Vận Mệnh Thủy Chung Là Mệnh	3
3. Chương 3: Ngoài Ý Muốn Giữa Ngoài Ý Muốn	5
4. Chương 4: Bàn Tay Con Mồi	6
5. Chương 5: Tâm Ma Vương Tử	7
6. Chương 6: Vương Tử Tịch Mịch	9
7. Chương 7: Dây Thật Sâu	11
8. Chương 8: Đầu Heo Vì Cái Gì Lớn Thế	14
9. Chương 9: Con Thỏ Tiến Lang Oa	16
10. Chương 10: Con Thỏ Tiến Lang Oa	17
11. Chương 11: Nói Ngắn Gọn Chính Là Chấn Động	18
12. Chương 12: Hhhh Thịt Thang	20
13. Chương 13: Tiếp Theo Thịt	22
14. Chương 14: Mối Không Phải Ngốc Khuyển	23
15. Chương 15: Ngọt Ngào Sau Hôn Nhân? ?	25
16. Chương 16: Tiểu Ba Phong Ba	27
17. Chương 17: Người Vợ Sinh Khí Hậu Quả Thực Nghiêm Trọng	28
18. Chương 18: Thịt Để Ăn Là Chủ Nghĩa	29
19. Chương 19: Chậm Rì Giải Thích	32
20. Chương 20: Chung Chương	33
21. Chương 21: Phiên Ngoại 1: Hai Năm Tiếp Theo	34
22. Chương 22: Phiên Ngoại 2: Hai Chi Cùng Tử Giai Lão	36

Hắc, Đó Là Vợ Ta

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, Tiểu Bạch văn - khôi hài- thoải mái, trước phúc hắc sau trung khuyến công X ngạo kiều nữ vương thụ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hac-do-la-vo-ta>

1. Chương 1: Thâm Mẩn Là Loại Bệnh

Trường Uyển là đại học nổi tiếng nhất T thị, không phải bởi vì nơi này có nhiều học sinh có thành tích nổi trội, mà trường học tại đây có nhiều thế lực vàng thau lẫn lộn, có thư sinh ngốc đầu, cũng có nhiều giai nhân tài hoa và dung mạo kiệt xuất....

Tĩnh Thiên Thu vẽ mặt thần tiên tiêu sái hơn đám người kia, sau tấm lưới nhìn trận đấu bóng rổ, chán

ghét nhìn bọn nhỏ nam sinh ở sân bóng lau mồ hôi như mưa, trên sân khoe cánh tay màu mạch, cùng thân hình cường tráng, cùng nhau va chạm ma xát, tranh cãi.... Cúi đầu rời xa đám người không để lại một tiếng động, im lặng mà đi qua, chuẩn bị quẹo qua một hướng, một trái bóng rổ mang theo tiếng gió hướng bên này lao tới, tuy là rất bình tĩnh như thế nhưng Tỉnh Thiên Thu cũng rung động dừng bước, quay đầu nhìn về phía lưới bóng rổ, trái bóng rổ bình thường va vào lưới rồi bật trở ra, đó có thể thấy được người kia có bao nhiêu sức mạnh để gây lên tiếng động....

Tỉnh Thiên Thu cầm chắc quyển sách trên tay, con ngươi trong suốt nhìn về phía chủ nhân trái bóng, chỉ thấy một nam sinh cao lớn hướng hẳn đi tới, người cúi xuống nhặt trái bóng lên, khi ngẩng đầu thì lộ ra một hàm răng trắng lung lay ánh mắt Tỉnh Thiên Thu nói: thật có lỗi, đồng học. Tỉnh Thiên Thu nhũn mày, chợt lại im lặng nghe được tiếng chính mình hồi đáp: không cần..... Trong lòng lại đang nói: con mẹ người. Xoay người rời đi. Nam sinh cao lớn một lòng âm thầm tươi cười giống như cây cối bao phủ trên đỉnh đầu lại gặp ánh mặt trời, cho đến khi có người bên ngoài lại chỗ y đứng một cái rồi mới nói:” hắc, còn ở chỗ này để làm gì? Đi rồi!” Mới giật mình, y còn đang tham gia trận đấu....

Cái gọi là thâm mẩn là một loại bệnh.

Khi ngồi ở căn tin, Tỉnh Thiên Thu đã muốn không biết gì, đem thức ăn hộp cá bên trong chợt đến không ngừng chợt, làm cho con cá chỉ còn cái xương.... Cái lỗ tai tràn ngập tứ phía những nhóm nữ sinh chít chít động động ồn ào.

“Ôi chào, thật vậy chẳng?Học trưởng, nhĩ hảo lớn!” Một nữ sinh tết nơ con bướm, mặc đồ trắng như tuyết, quần thì lại mỏng, trên mặt cô gái lộ vẻ hưng phấn thoải mái tươi cười.

“Tiểu Tỉnh, người thật sự thực ồn ào nha!” Nữ sinh mặc áo T sơ mi màu đen cũng muốn tham gia cuộc vui liền ngồi xuống nói một câu.

“Ha hã, không quan hệ, có vấn đề gì có thể bất cứ lúc nào tới hỏi ta. Trầm thấp mà trầm ổn, giọng nam chậm rãi chảy vào nội tâm, rất nhanh Tỉnh Thiên Thu đối mặt nam nhân, hai nữ sinh trên mặt che kín ngưng ngưng như rừng mây đỏ.

Tỉnh Thiên Thu:.....

Trong lòng Tỉnh Thiên Thu có vô số con ngựa chạy trên đồng cỏ thì nhau hò hét, giống tiếng trống đánh vào ***g ngực.... Nam nhân kia chính là nhân vật trong lòng thâm mẩn, Tỉnh Thiên Thu vô luận ở lòng hay bên ngoài vẫn là một người một bộ Cao Lãnh chi hoa, ai cũng không biết tại đây nam nhân ngoài mặt ngạo kiều, nội tâm thì rối loạn một phen, nhưng cũng bởi vậy bị quan trên mắt ” Ở chung không tốt, sinh ra chó vào”,bản thân cũng cực kì không sao cả.

Đưa lưng về phía nam nhân của hắn bắt đầu nghĩ,chỗ giáo sư thực thập từ đại học nổi tiếng Mĩ Quốc không ngại xa mà đến, nói là giáo sư không bằng nói là phổng vấn học giả, vì trống tiết một mà không ngại đến trao đổi. Trường Uyển vì được tài trợ từ Mĩ mà duy trì được, quả thực là muốn đổi mấy giáo sư năm nay liếm ngón chân thấp hươu bái Phật.... Âu Dương là học giả phổng vấn trẻ tuổi nhất nhưng cũng là học giả thành công nhất, nam nhân chưa ba mươi tuổi cả người lại tản ra hơi thở trưởng thành, tao nhã, chiếc kính đen tinh xảo đặt trên cái mũi, che khuất đôi mày thâm thúy giống chim ưng, bình thường khắc sâu vào khuôn mặt, quần áo dọc theo thân thể, cách nói năng hài hước lại không thiếu phong tình, cho dù bao hàm một chút trêu đùa cũng tuyệt không làm cho người ta cảm thấy bất mãn.... Vì thế Tỉnh Thiên Thu khi phát hiện ánh mắt hắn không có lúc nào là không rời khi nam nhân tản ra hơi thở nguy hiểm, Tỉnh Thiên Thu chỉ biết..... Tròng lòng lại một lần hò hét.....Bao gói rối loạn thì tích lũy lại càng nhiều, quả thực muốn đâm người đàn ông bên cạnh mình đến mềm nhũn, lớn tiếng tuyên cáo nam nhân này là của hắn.....

” Khụ, ”..... Tỉnh Thiên Thu xấu hổ phát hiện hắn ảo tưởng ... Thế cho nên đồ ăn hắn đều đã bị chợt đến nát bét, đồ ăn làm một cảm giác sâu sắc tiếc nuối, chằm chập đứng đây.... Xoay người chân còn chưa bước đi, lại bị một nam sinh đâm đĩa mồ hôi “Đụng chính” hộp cơm, rõ ràng hắn còn chưa tới nam sinh kia, nam sinh lại nhảy dựng lên, hai tay cầm hộp cơm hướng hắn càng thêm bắn hê hê, trên mặt đất còn có trái bóng đi tới.

Tỉnh Thiên Thu:.....

Nam sinh ngẩng đầu thần tình kinh ngạc, nhảy dựng lên giống như đã phát hiện ra đại lục mới, kêu lên: người đừng vào ta.

Tĩnh Thiên Thu:!!!! Trong lòng hò hét lão tử rõ ràng động đều không có động @@# !! Lại vẫn ở mặt ngoài làm ra bộ dáng bình tĩnh, còn chưa khiến cho mọi người chú ý liền rời khỏi, thấp giọng nói câu: thật có lỗi. Đã nghĩ rời đi.

Nam sinh ôm trụ cánh tay Tĩnh Thiên Thu, kéo căng cổ họng la lớn: người như thế nào có thể không đối ta chịu trách nhiệm!

Tĩnh Thiên Thu hoàn toàn bị lôi đến mở to mắt hướng nam sinh, tầm mắt xuống phía dưới đến hoa mắt khi người kia toàn nước canh lại bắt lấy tay hắn, vẻ mặt ghét hận không thể lập tức ngửa mặt lên trời trách mắng, trách nhiệm mẹ ngươi, trách nhiệm nhà ngươi!

Nam sinh nhìn biểu tình Tĩnh Thiên Thu thập phần vừa lòng, người cúi xuống nhắm ngay Tĩnh Thiên Thu lộ ra một hàm răng trắng rõ ràng..... Chối lợi chiếu rọi ánh mắt Tĩnh Thiên Thu...

Tĩnh Thiên Thu càng thêm tròn tròn mắt suy nghĩ hỗn loạn: người là..... Người.....

2. Chương 2: Vận Mệnh Thủy Chung Là Mệnh

Nam sinh thu hồi móng vuốt khỏi Tĩnh Thiên Thu, ôm cánh tay giống tiểu lưu manh vui vẻ nhìn Tĩnh Thiên Thu cười.....

Tĩnh Thiên Thu rốt cục nhớ lại, nam sinh này chính là buổi sáng thiếu chút nữa đem bóng rổ quăng đến trên mặt hắn..... Vương bát dẫn!

Tĩnh Thiên Thu ưỡn ngực, mở lớn mắt, hít sâu một hơi, tựa hồ phát tác với người bên cạnh, lại cúi đầu ngẩng đầu, dĩ nhiên là vẫn như cũ là một bộ dáng yêu tình bình tĩnh tu luyện ngàn năm, hơi nhếch mi, môi đỏ mọng đóng mở vài phần, khoe miệng lộ ra hàm răng trắng rõ ràng run rẩy..... Lãnh mỹ nhân nói: bánh mì loại lớn mặt, người chặn đường.....

Rõ ràng quay đầu lại tìm giai nhân muốn lý luận, ai là bánh mì loại lớn mặt! Ta rành rành ngọc thụ lâm phong, hoa gặp hoa yêu, cây cỏ gặp cây cỏ dài! Giai nhân lại sớm rời đi không biết phương nào....

Tĩnh Thiên Thu trở lại phòng ngủ, khoe miệng cũng mang theo độ cong, bởi vì bị bánh mì loại lớn mặt phá hư hầu như không có tâm tình tốt, rồi trên đường trở về vừa lúc gặp gỡ ở căn tin đệ tử Âm Dương Ngôn, nam nhân như một trận xuân phong, cứ việc không có nói lại có thể làm cho người ta cảm thấy một trận xuân phong phát phối, càng làm cho người ta kinh hãi chính là Âm Dương Ngôn còn cùng hắn gạt đầu ra hiệu một phen..... Tĩnh Thiên Thu liền hoàn toàn mất đi hình tượng nữ vương, hoa nhỏ phấn hồng càng không thể vẫn hồi cứ bay loạn..... Cho nên, cho nên chuyện bánh mì loại lớn mặt hoàn toàn đều bị nữ vương đại nhân quăng ra sau đầu, không mang đến một tia ảnh hưởng..... Lúc này bánh mì loại lớn mặt lại ưu sầu ghé vào sân phơi, đối trời đầy sao, nháy mắt thở dài, một ngôi lại một ngôi xẹt qua trước mắt, bánh mì loại lớn nhìn nhìn, trong mắt đột nhiên toát ra tia lửa..... Đứng thẳng dậy, nhìn ra phương xa, đối diện phòng ngủ người kia, giáo hoạt nở nụ cười.

Tĩnh Thiên Thu rảo bước tiến đến chỗ giáo chức xử lý công việc, lão giáo thụ nhìn hắn gạt đầu mỉm cười: người đã đến rồi a.

Tĩnh Thiên Thu ngàn năm không thay đổi biểu tình, có thể đúng là biểu tình này cùng với hắn chưa bao giờ trốn học, chưa bao giờ ngủ gà ngủ gật, nhu thuận thuận ngồi ở hàng khiến cho đạo sư giáo thụ nhất trí khen ngợi. Tĩnh Thiên Thu hơi hơi gạt gạt đầu đứng trước mặt giáo thụ hỏi: lão sư có chuyện gì sao?

Giáo thụ nâng gương mắt kính, Tĩnh Thiên Thu tựa hồ có thể nhìn thấy một tia hào quang theo mảnh kính mắt xẹt qua, giáo thụ nâng tay lên vỗ vỗ bả vai Tĩnh Thiên Thu nói: hàng năm trường học có cái văn hóa cúng tế, tuy rằng nó thuộc loại là hình thức rất tốn, nhưng vẫn đang cần một vị biểu diễn. Giáo sư thực tập mới tới cũng sẽ tham dự sát hạch bởi vậy lần này biểu diễn đối trường học chúng ta về sau phát triển có nhất định ảnh hưởng, Thiên Thu thông minh như vậy hẳn là hiểu được đi?

Tĩnh Thiên Thu nghiêm túc gạt gạt đầu.

Giáo thụ:..... Khụ khụ.....

Tĩnh Thiên Thu: như vậy cần ta làm được gì đây?

Giáo thụ: Song Hoàng thể nào??

Tĩnh Thiên Thu:!!!.....!!!

Giáo thụ cười ha ha nói: chỉ đùa một chút, nghe lão sư phụ đạo nói người biết đàn dương cầm, như vậy văn hóa tế, người hoặc là độc tấu hoặc là đệm nhạc một khúc đi?

Tĩnh Thiên Thu thuận theo cúi đầu nói: hảo. Trong lòng lại suy nghĩ.... Kỳ thật.... Ta còn biết đàn nhị mà.

Nghĩ lại, đột nhiên nhớ lại nhớ giáo thụ vừa rồi nhắc tới....Giáo sư thực tập cũng tới, nói cách khác?.....

Văn hóa cứng tế rất nhanh tới, trong đường vườn trường treo một băng rôn thật to, tuy rằng không giống Nhật Bản khoa trương như vậy, nhưng cũng là làm được hữu mô hữu dạng..... Thậm chí có thể nhìn đến phân hệ(giới tính) bất đồng, nữ sinh mặc đủ loại kiểu dáng miêu nhĩ phục, nữ phó trang ở vườn trường đi tới đi lui tiến hành các hệ tuyên truyền, mê loạn mờ mắt.

Mà Tĩnh Thiên Thu lại một mình, vẫn như cũ vẻ mặt nghiêm túc ngồi ở bàn biểu diễn chờ khai hội, cũng không có trải qua nhiều lần tập luyện, giáo thụ cũng giúp hắn phối hợp hạng mục, có giọng nữ nhạc đệm. Không làm người khác chú ý, đơn giản, tốt lắm. Trong lúc đó có một tiểu đệ mặt đỏ răng trắng chạy tới, dám bị ướp lạnh, Tĩnh Thiên Thu lạnh run xấu hổ. Lúc này lại không muốn sống.... Tĩnh Thiên Thu nhú nhú mày, đầu cũng không nâng, đột nhiên cùng loại ruồi bu linh tinh này đến bực dọc trong lòng, lại nghe giọng nam lâu lắm không gặp, vẫn là sạch sẽ ôn trọng: “nhĩ hảo, người chính là Z hệ Tĩnh Thiên Thu?” Tĩnh Thiên Thu ngẩng đầu liền trông thấy nam nhân cười tủm tỉm trên mặt, che dấu thần sắc kinh ngạc của hắn, theo băng ghé đứng dậy gật gật đầu giản lược hồi đáp: phải

Tĩnh Thiên Thu mặc dù lãnh cảm, nhưng cũng là có tiếng là mỹ nhân. Mái tóc đen mềm mại luôn bình thần có trật tự, cả khuôn mặt bày ra chính là một loại lưu tuyến mỹ, mi thanh tú, mắt nâu giống ngọc lưu ly ở trong xoay tròn, nếu không phải biểu tình không sinh động, chỉ sợ mỉm cười đều phải mê đảo tảng lớn quân đội.... Ở ngô đồng loang lổ dưới bóng cây, Tĩnh Thiên Thu mê ly hồn phách đứng ở trước mặt Âu Dương Ngôn rồi lại như vậy nắm lấy không ra, vì thế Âu Dương Ngôn tiên phong vươn tay đối Tĩnh Thiên Thu thân thiết nói: “ta là giáo sư thực tập mới tới lần này, Âu Dương Ngôn.”

Tĩnh Thiên Thu nhìn nhìn bàn tay trước mặt, lại nhìn nhìn Âu Dương Ngôn tựa hồ không tình nguyện hoang mang vươn tay của hắn, đó là một đôi khớp xương rõ ràng, bàn tay trắng nõn lạnh lẽo.... Cũng không nhỏ bé và yếu ớt mà lại là cốt cảm tinh tế tỉ mỉ....năm Âu Dương Ngôn đều cảm thấy được hắn giống như là sắc lang mơ ước đã lâu, trấn định tay rồi buông ra.

Tĩnh Thiên Thu lại gật gật đầu, lại vô thanh vô tức ngồi xuống. Nhìn chăm chú vào trước đài....

Âu Dương Ngôn bị mấy nữ sinh lôi đi về phía sau, chỉ còn lại có tịch tịch càng thêm nghiêm túc.... Tĩnh Thiên Thu. Lúc này Tĩnh Thiên Thu.... Sắc mặt tái nhợt thật không bình thường, nội tâm lại ba đào mãnh liệt trong miệng lẩm bẩm tiểu nhân.... Người là kẻ điên,ta là gốc tử, ca khúc động lòng người.... Thần tình ửng hồng, Tĩnh Thiên Thu cắn tay nhỏ bé muốn rời đi, Âu Dương Ngôn hát đến: lang a lang.....

Lập tức Tĩnh Thiên Thu như là bị người đẩy một chưởng trong ảo tưởng bừng tỉnh lại, quay đầu chậm rãi đánh giá người của hắn liếc mắt một cái, giống phải ăn luôn tiểu hồng mao lang bà ngoại, người nọ liền run run cầm cập, rét lạnh nói: Thiên Thu..... Kế tiếp đi ra người!Vì thế hò hét một chút, không thấy bóng dáng người.

Vì thế Tĩnh Thiên Thu run lên vạch áo khoác... (. Xấu hổ đích phát hiện không có áo khoác) chuẩn bị lên đài. Phía dưới có mấy trăm ánh mắt luôn luôn như vậy nhìn hắn.....Tĩnh Thiên Thu thần sắc trên mặt nữ vương bình tĩnh đã trở lại.

3. Chương 3: Ngoài Ý Muốn Giữa Ngoài Ý Muốn

Ngay tại lúc Tỉnh Thiên Thu muốn lên màn phía trước, tiểu học đệ lại vọt lại, thần tình đỏ mặt hỏi:” học trưởng không tốt, Người hợp tác Lị Lị ngày hôm qua chân bị thương, cho nên..... Cho nên....”

Tỉnh Thiên Thu thần tình hắc tuyến:”..... Cho nên các người, tất cả mọi người thật không ngờ sẽ phát sinh loại chuyện này, như vậy biện pháp giải quyết là?”

Học đệ một cổ trong ngực, thần tình đỏ lên: “độc tấu....”

Tỉnh Thiên Thu:.....

Tỉnh Thiên Thu đứng ở tại chỗ, ánh mắt mơ hồ nhìn xung quanh, học đệ thu vật áo, thời gian giống như qua thật lâu thật lâu, cuối cùng Tỉnh Thiên Thu đi đến kết luận quyết tâm nói, học đệ thần tình kỳ vọng nhìn hắn....: vậy nhóm người tự đạo tự diễn là tốt lắm, thứ không phụng bồi. Nói xong giống gió xoay người rời đi....

Học đệ:..... A! Lập tức ôm lấy hai chân Tỉnh Thiên Thu, dùng các loại thủ đoạn, chơi xấu, lăn lộn, bocc lên.... Cuối cùng”Thuyết phục” được Tỉnh Thiên Thu....

Tiếng vỗ tay lại một lần nữa vang lên, Tỉnh Thiên Thu vẻ mặt tiêu sái vào hội trường nhiệt liệt sôi trào, nhất thời hội trường hạ nhiệt độ tới mười độ.... Đối với người chủ trì, Tỉnh Thiên Thu hoàn toàn áp dụng thái độ không nhìn, nghĩ muốn hờn phách im lặng đến ngồi ở đàn dương cầm phía trước, người chủ trì mặt đen đi xuống đài. Thậm chí không có tuyên đọc ca khúc. Dưới một mảnh ồ lên, Tỉnh Thiên Thu tuy rằng không ai bị nổi, nhưng là thường thường rời xa đám người, bởi vậy cho dù là lạnh lùng cũng chưa bao giờ mang đến cho người khác phiền toái, chính là hiện tại ngay cả Tỉnh Thiên Thu cũng không biết không có nguyên do phiền lòng, ngay cả nghĩ không muốn gỡ lớp nguy trang xuống.

Ngón tay trắng nõn thon dài đặt ở trên đàn dương cầm, Tỉnh Thiên Thu im lặng mà ngồi trên ghế, thậm chí chung quanh hết thấy đều đặt ra khỏi người, lẳng lặng nhắm mắt lại đem chính mình trấn tĩnh, nhớ rõ trước đây hắn cũng có thời điểm bướng bỉnh, hiện tại hắn đối với cha mẹ tình cảm cũng lãnh đạm, vừa ly khai ghế đàn, bị phát hiện lúc sau bị mẫu thân đánh đến đỏ đầy người, dường như không phải thân sinh, gia cảnh tốt đẹp chính là Tỉnh Thiên Thu cảm thấy không thuộc loại đồng thoại vương tử, nhưng mà ở nội tâm sâu nhất, lại khát vọng một gia đình ấm áp, có một đôi tay có thể không ly khai mình, phụ thân bởi vì ở ngoài gặp mẫu thân nên nhanh chóng kết hôn, mẫu thân nghiêm khắc liền một ngày, nhiều hơn một ngày, Tỉnh Thiên Thu thường thường hay mang theo vết thương không rõ tới trường học, nước mắt chảy trên khuôn mặt nhỏ nhắn, giấy dựa giữa ngón cùm xiềng xích không được thoát thân của mẫu thân, tới thi nhập đại học, Tỉnh Thiên Thu giống như là cá mất nước lâu ngày, dựa vào trí thông minh cùng với may mắn, chính là tu dưỡng mới đạt được học bổng của trường học, một khắc tích lũy mười mấy năm, là thống khổ là oán hận như địa ngục.... Xác định thi nhập đại học liền lập tức rời khỏi nhà, không hề cùng mẫu thân có nhiều tiếp xúc, chính là chắc chắn hàng tháng gọi điện thoại, mẫu thân cũng vẫn chưa có nhiều tình cảm, hai người đối thoại như thế nào cũng không giống mẫu tử nói chuyện, lạnh lùng bất khả tư nghị....

Theo cảm xúc tăng vọt cùng với kí ức không ngừng tuôn ra, nhiều năm không chơi đàn dương cầm, tỉnh lại nội tâm thống khổ giữa kí ức buồn chán, máu Tỉnh Thiên Thu bắt đầu sôi trào, bắt đầu kêu gào. Phía dưới nghe theo thanh âm chậm rãi, bị hắc ám mà thống khổ tình tự bao phủ, ở đây mỗi người đều bị chìm xuống đáy biển, hít thở không thông, đau đớn.... Các loại tinh thần tình tự che giấu, do đó dẫn phát ra nội tâm mỗi người dục vọng đen tối, ghen tị tham lam phần nộ không ngừng mà tích lũy tích lũy theo tiếng đàn trầm thấp, thông thả theo tiếng đàn dương cầm giống như ma pháp, ở đây mỗi người đều mang vào một nội tâm đen tối....

Mi(nốt Mi).... Cho đến cuối cùng phát ra một âm tiết, ca khúc bị chấm dứt, thật lâu thật lâu mọi người đều không có theo giữa thâm tâm khủng bố tỉnh dậy, vốn tràn đầy vui vẻ khẩn trương, không khí bị nhuộm đậm âm sắc trầm trọng. Nhưng mà loại này hoàn toàn mang đến cảm quan mới về âm nhạc là rung động, cùng với chưa bao giờ từng có, không biết là ai đi đầu bắt đầu vỗ tay, một người vỗ tay, đến hai người..... Cho đến tất cả cùng vỗ tay đồng thời vang lên.... Nhưng mà.... Đạn tấu này, người chơi lại nghiêng ngả lão đảo ra khỏi hội trường.... Người chủ trì đành phải chạy nhanh lên đài dàn xếp.

Hồ reo cùng vỗ tay cũng không là thuộc loại với hân..... Tỉnh Thiên Thu không biết hân chạy qua nhiều đường, thẳng đến khi tìm không được người địa phương, chống thân vào cây, toàn thân vô lực chậm rãi ngã ngồi trên mặt đất.... Nhớ lại còn không chịu buông tha, Tỉnh Thiên Thu toàn thân mồ hôi lạnh, sắc mặt tái nhợt, hai tay ôm lấy đầu đau khổ cuộn thành một đoàn, giống như muốn đem chính mình thoát khỏi thế giới.... Thống khổ mà lầm bầm nhỏ giọng: vì cái gì.... Buông tha ta.....

Đang ở lúc này, một cái tay ấm áp che lên, nguồn nhiệt cuộn cuộn không ngừng mà bị rút vào trong cơ thể, thống khổ,co rút,rét lạnh,khổ sở đều bị bốc hơi, Tỉnh Thiên Thu nhin không được,không hề để phòng tới gần nguồn nhiệt lấy ấm áp hàn lại nội tâm bằng lạnh của hân..... Giống con mèo vô cùng thân thiết mà cọ cọ lấy ấm áp, lại đột nhiên bị bưng tỉnh, rốt cục ý thức được..... Hân thể nhưng ở trước mặt người khác lộ ra như thế,cảm thấy then một mặt, đột nhiên ngẩng đầu nhìn người cho nguồn nhiệt ấy, nhất thời tròn mắt, khuôn mặt cảm dục xinh đẹp nhanh chóng đỏ lên, xương quai tinh xảo biến xanh mãi cho đến lạnh bạc,mặt mày đều là một mảnh phấn hồng.... Nói: người như thế nào ở người này!?

4. Chương 4: Bàn Tay Con Mèo

Đúng là bánh mì loại lớn mặt! Tỉnh Thiên Thu vô cùng bị ai nghĩ.

Tiêu Thịnh đã sớm chú ý tới Tỉnh Thiên Thu thất thường, lén lút ở mặt sau theo dõi đã lâu, nhìn đến Tỉnh Thiên Thu vốn đã tái nhợt đến trắng bệch, mặt càng thêm một mỗi, khó mà tin được đây là bình thường chỉ cao khí ngang Tỉnh Thiên Thu. Tiêu Thịnh sờ sờ cái trán Tỉnh Thiên Thu lại bị né tránh, Tiêu Thịnh nói: đều phát bệnh còn mạnh mẽ kháng cự cái gì a!

Tỉnh Thiên Thu cũng không thèm nhìn Tiêu Thịnh, dựa vào trước cây đại thụ nhắm hai mắt lại.....

Tiêu Thịnh ý xấu nheo lại mắt, chậm rãi tới gần Tỉnh Thiên Thu, hơi thở ấm áp tùy lúc không ngừng tới gần Tỉnh Thiên Thu truyền lại, đợi Thiên Thu kinh động tỉnh lại, mở to mắt liền phát hiện... Tiêu Thịnh bánh mì loại lớn gương mặt vô hạn phóng đại gần như đụng tới chính mình, dùng toàn lực muốn đẩy cái loại lớn mặt này ra.... Lại bị Tiêu Thịnh bắt lấy cổ tay, Tiêu Thịnh tươi cười vô lại vô cùng *** dâng, cánh tay cường tráng thuận theo cổ tay vuốt ve bàn tay, chậm rãi nói: thật sự là tinh tế a..... Tỉnh Thiên Thu ý thức được giống như đùa giỡn, trở mình một cái 360 độ xem thường, cuối cùng chống đỡ không được bị ngất đi.....

Khi thấy bất tỉnh,Tiêu Thịnh chứng kiến rất lo lắng, miệng còn quát tên hân.....

Tỉnh Thiên Thu trong lòng vô cùng may mắn..... Người này thật sự là rất âm ỉ, hoàn hảo chính mình bất tỉnh mà trôi đi....

Thời điểm tỉnh lại, Tỉnh Thiên Thu phát hiện hân ở phòng y tế, khăn trải giường màu trắng, vách tường màu trắng, đặc hơn là mùi thuốc khử trùng, hương vị này làm cho hân toàn thân lạnh như băng, khẩn cấp muốn rời đi nơi quỷ quái này, không có chú ý tới bóng dáng bên cửa sổ, đưa lưng về nhau.....

“Người cuối cùng tỉnh.”

Này, thanh âm này.... Âu Dương Ngôn. Tỉnh Thiên Thu giật mình quay đầu lại, trên người quần áo còn nhiều nếp nhăn, tóc tai lộn xộn xoa lung tung, hơn nữa mới ngủ dậy trên mặt đỏ ửng..... Mọi thứ lộ ra: a. Rất nhanh lấy chăn cuộn lên gắt gao mà bao lấy toàn thân hân.....

“Ha ha”

Nghe theo tiếng cười trầm thấp hùng hậu của nam nhân, nam nhân ngồi vào giường một bên đối cai chăn có chút hở ra, một khối trên tức nói: bàn đu dây..... Cái đuôi của người lộ ra đến đây ác.

Tỉnh Thiên Thu ảo não từ chăn lộ ra một nắm tóc, bởi vì động tác đột ngột mà thở hổ hển không thôi, lộ ra cặp mắt ướt át mà không mất thần thái, giống con mèo nhỏ gian trá bị nắm cái đuôi mà ảo não không thôi.....

Âu Dương Ngôn vì biểu hiện này mà cảm thấy tâm động, vốn tưởng rằng này chính là một trong số phần đông đệ tử, tiểu vương tử cao ngạo, lại không nghĩ rằng ngón tay thon dài kia có thể đàn ra một khúc nhạc

động lòng người, càng không nghĩ tới người cao ngạo này ngoài ra Tĩnh Thiên Thu có cùng tính cách hoàn toàn bất đồng khác, ngây ngô mà quả thực mê hoặc lòng người, chờ đợi người khác ngắt lấy.....

Âu Dương Ngôn cúi đầu, cả người cúi xuống ghé vào ván giường, phía trên cùng ga giường nhìn Tĩnh Thiên Thu hình thành một cái nhìn thẳng.....

Tĩnh Thiên Thu liền nhìn khuôn mặt Âu Dương Ngôn chậm rãi hướng tới gần hắn..... Tĩnh Thiên Thu mặt nhăn nhó, đại não một mảnh hỗn loạn, cũng suy nghĩ mọi người hôm nay.... Điều phải đem mặt không ngừng tới gần hắn? Thế là Tĩnh Thiên Thu đã bị ôn nhu hôn lấy.....

Cho nên.....

Bị hôn!

Bị Âu Dương Ngôn hôn!

Hắn là bị Âu Dương Ngôn hôn!

Ngàn vạn con ngựa như đang chạy trong lòng, giống cái nồi sôi nổ tung, ở trong đầu chít chít động động xoay tròn toát ra.

Tĩnh Thiên Thu ý thức lại vấn đề thời điểm này, muốn đẩy Âu Dương Ngôn ra, lại không nghĩ rằng.... Âu Dương Ngôn giống như chuồn chuồn lướt nước (lướt qua) hôn môi, rút lui, khôi phục bộ dáng con người khiêm tốn.

Mà trong lòng Tĩnh Thiên Thu..... Không ngừng hiện lên câu hỏi như vậy như vậy, ta muốn cho hắn chịu trách nhiệm sao! Đó là nụ hôn đầu tiên! Vẫn là từ bỏ! Chính là... Âu Dương Ngôn là nam nhân trong lòng hắn. Tĩnh Thiên Thu trợn tròn mắt, giống đề phòng nghiêm ngặt như con mèo dựng đuôi, còn chưa suy nghĩ vấn đề giải quyết. Liền nghe được Âu Dương Ngôn nói, đó là thanh âm trên thế giới rất mê hoặc lòng người, gần từng tiếng đánh vào trong lòng, chính là ôn nhu.... Như là đối đãi tình nhân yêu nhất: Thiên Thu, cùng ta kết giao được không?

Thế là, nghe được Tĩnh Thiên Thu trả lời y: không.

Âu Dương Ngôn có chút giật mình nhếch lông mi, nhìn con mèo trước mặt, y nghĩ muốn nó làm tù binh. Chậm rãi nở nụ cười.... Như là nhất định phải giống đế vương..... Vươn một bàn tay phủ ở trên mặt Tĩnh Thiên Thu, thông thả mà nói tốt lắm, ta sẽ chờ ngươi, ngươi trước hảo hảo nghỉ ngơi đi. Lại.... Lại một cái hôn môi thỏa đáng ưu đãi dừng ở trên trán bóng loáng của Tĩnh Thiên Thu. Tùy tiện đóng cửa.... Tĩnh Thiên Thu im lặng nhắm hai mắt lại...

5. Chương 5: Tâm Ma Vương Tử

Tĩnh Thiên Thu trong lòng một mảnh ai cũng không thể tới gần, một mảnh u ám.....

Tiêu Thịnh vội vàng vội vàng chạy tới phòng y tế, mở cửa vừa lúc cùng Tĩnh Thiên Thu cũng muốn mở cửa.

Tiêu Thịnh nhìn người trước mặt, lại khôi phục thần sắc lạnh lùng, thở dài nói: buổi sáng thời điểm đem ngươi đưa tới, giáo sư thực tập nói là bằng hữu ngươi, nên hắn tới chiếu cố ngươi.... Hắn thật là bằng hữu ngươi sao?

Tĩnh Thiên Thu nâng mi mắt nhìn Tiêu Thịnh, liếc mắt một cái liền đẩy người trước mặt ra, đi ra ngoài, lại bị Tiêu Thịnh một phen giữ chặt, Tiêu Thịnh lập tức không có khống chế quá mạnh, có lẽ cũng là bởi vì Tĩnh Thiên Thu thân thể vẫn chưa có hồi phục, sức kéo làm Tĩnh Thiên Thu quay lại chập chờn đụng phải lòng ngực Tiêu Thịnh. Tĩnh Thiên Thu lấy cánh tay ngăn chặn khoảng cách giữa hai người: buông ra.

Tiêu Thịnh: không cần cố gắng.

Tĩnh Thiên Thu:..... Người vô lại cũng phải có mức độ, ngươi buông ra cho ta..... Tĩnh Thiên Thu giơ lên hai tay một phen đẩy Tiêu Thịnh....

Tiêu Thịnh dễ dàng mà chế trụ Tĩnh Thiên Thu, lửa giận bộc phát nói: ngươi xem ngươi hiện tại dưới tình huống này, chính là đồng học cũng sẽ không mặc kệ ngươi, huống chi ta.....

Tĩnh Thiên Thu nhận được: huống chi cái gì? Người là cái gì mà quản ta? Cút ngay....

Tiêu Thịnh không lùi mà tiến tới lập tức đem Tĩnh Thiên Thu tới gần góc tường, đem cả người Tĩnh Thiên Thu vây quanh trong phạm vi tấn công của y..... Ánh mắt hai người bắt đầu đụng nhau, Tĩnh Thiên Thu giống con thú cao ngạo hiu quạnh, cho dù ở phía dưới cũng liếc nhìn đối phương....

Tiêu Thịnh bối rối trước ánh mắt này, không nghĩ cùng người có thân cận, không nghĩ sẽ tiến vào lốc xoáy tình cảm, không nghĩ đã bị thương tổn, chính y đành phải ở trên người này vây lấy, cao cao tại thượng..... Giống tiểu hài tử lạc đường nghiêng ngả lão đảo cự tuyệt mọi người ra tay trợ giúp, tồn tại một giây.... Tiêu Thịnh cuối cùng biết mặt thứ nhất, đối mặt Tĩnh Thiên Thu vô luận như thế nào cũng không bỏ xuống được sự trù mến cùng ôn nhu, tình cảm rất bao la! Mà là.....

Hai người chiều cao có gần như chênh lệch nửa cái đầu, Tiêu Thịnh cúi đầu kề bên tai Tĩnh Thiên Thu chậm rãi nói, giống tình nhân mà ôn nhu, giống sự mê hoặc trí mạng: không cần sợ hãi, có ta ở đây bên cạnh người.

Tĩnh Thiên Thu hoảng sợ trợn to mắt, rồi lại phẫn nộ hung hăng đẩy lui Tiêu Thịnh, rống lớn nói: ai nói ta sợ hãi? Người là cái gì đối cuộc sống người khác mà khoa tay múa chân!

Tiêu Thịnh: bởi vì ta với tình cảnh của người giống nhau....Sợ hãi. Nhưng mà ta vượt qua.... Ta cũng từng....

” ba ” một tiếng, Tiêu Thịnh trên mặt hơn năm ngón tay in vết.”Im miệng”.... Bỏ lại những lời này, Tĩnh Thiên Thu liền”Rầm rầm” nhìn phía hành lang thoát đi....

Lưu lại nhìn bóng dáng Tĩnh Thiên Thu, Tiêu Thịnh sững sờ thật lâu tại chỗ.....

Ngày kế

“Xem thì phải là ngày hôm qua ghê lắm....”, đi trước dạy học Tĩnh Thiên Thu nghe thấy đằng sau nữ sinh nhỏ giọng bàn tán....

“A, chính là hần a, ngày hôm qua... Cái người đàn dương cầm....” Người giọng nữ nói

“Ngày hôm qua hình như là bị nam sinh dùng cách” ôm Công chúa ” ôm đến phòng y tế..... Rồi mới.....

“Thật vậy chẳng?..... Oa! Chẳng lẽ là....”

Tĩnh Thiên Thu trên mặt cũng không nhận được, phát ra tiếng cước bộ phanh lại..... Chậm rãi quay đầu lại nhìn nữ sinh thần tình hoa đào ra sức yy..... Chú ý tới ánh mắt Tĩnh Thiên Thu lạnh như băng, hai nữ sinh đình chỉ bàn tán, rất nhanh theo phía sau ly khai....

Tĩnh Thiên Thu trên mặt chậm rãi xuất hiện một cái nhánh vết rách..... Người xung quanh giống như có thể cảm thấy Tĩnh Thiên Thu bắt đầu bùng nổ bốc cháy lên.....

“ôm Công chúa!”!!

Bị tất cả mọi người thấy!

Vô cùng nhục nhã!!

“Muốn cho hần đốt thành tro!” Không, bụi cũng không thừa lại!

Ở sân bóng rổ, mình trần giao tranh, Tiêu Thịnh đột nhiên cảm thấy phía sau một trận ác lạnh, hắt xì một cái..... Bóng trong tay bị địch đội cướp đi là lúc..... Liền nhìn thấy nơi kia.... Tĩnh Thiên Thu lãnh sương mặt lạnh đứng ở nơi đó.... Không biết sao vậy, có điểm lạnh a.... Tiêu Thịnh nghĩ.

Mà lúc này, ở ngoài tầm mắt Tĩnh Thiên Thu, Âu Dương Ngôn vừa lúc lái xe đi qua sân bóng, ánh mắt miễn tuệ sâu sắc bắt quá một lát liền chứng kiến đám người bên trong, lại rõ ràng có thể cảm nhận được đám người không giống Tĩnh Thiên Thu.... Dừng lại xe, xuyên qua cửa kính xe thuận theo tầm mắt Tĩnh Thiên Thu vẫn nhìn sân bóng.... Là nam sinh kia..... Cong đầu, mặc cầu phục lôi thôi mồ hôi ròng ròng đối Tĩnh Thiên Thu thật có lỗi ngây ngô cười. Âu Dương Ngôn khóe miệng gợn lên một mặt tươi cười khinh thường, vì vừa rồi cảm thấy uy hiếp mà bất khả tư nghị.... Tĩnh Thiên Thu nhất định là vật trong bàn tay mình.

6. Chương 6: Vương Tử Tịch Mịch

Tiêu Thịnh đợi trận đấu xong rồi liền vội vàng tìm kiếm thân ảnh người nọ..... Lại phát hiện người sớm rời đi. Người phía sau cùng Tiêu Thịnh là đội hữu đi tới vỗ vai Tiêu Thịnh, thấy Tiêu Thịnh quay đầu giống ngày quỳ nở rộ, khuôn mặt nhìn y, nháy mắt nói: sao vậy là người a! Ai.....

Đội hữu dám thề lúc ấy quả thật có muốn giết tiểu tử này.....

Mà lúc này, Tĩnh Thiên Thu lại trải qua lần thứ hai điều tàn.

Tĩnh Thiên Thu nhịp bước thông thả tiêu sái đến trước cửa ký túc xá, liền nhìn thấy chiếc xe màu đen có rèm che đậu ở chỗ này, người bên trong xe tựa hồ cũng là ý thức được Tĩnh Thiên Thu đã đến, tao nhã từ bên trong xe đi ra..... Kia đó là mẫu thân Tĩnh Thiên Thu. Hai người có nửa năm không gặp, Tĩnh Thiên Thu mới vừa ở sân bóng, chờ giáo huấn Tiêu Thịnh lại bị mẫu thân này điện thoại kêu lại đây.... Trong lòng dâng lên bất an. Lần này lại chính là cái gì đây?

Mẫu thân xuống xe, vẫn là biểu tình lạnh bạc, phủ lên quần áo hoa lệ tinh xảo trang dung, hoàn toàn nhìn không ra, có một đứa con trưởng thành bộ dáng lại như vậy..... Đây là nàng Lâm Hoa Uyển, Tĩnh Thiên Thu nghĩ trước sau như một kiên cường, trước sau như một lạnh lùng,.....

Quả nhiên bất quá một lát sau, Lâm Hoa Uyển mở miệng nói, giống cùng hần không hề quan hệ, tao nhã... Nói: quá mấy tháng, theo ta quay về Mĩ Quốc, nghỉ học bên này, thủ tục ta sẽ tìm người giúp người làm.... Còn có đại khái ba tháng chính người xử lý chuyện bên này.

Tĩnh Thiên Thu trong lòng bị kiềm hãm, đúng vậy, đây là mẫu thân hần, chưa bao giờ hỏi suy nghĩ của hần, chưa bao giờ nàng nói nguyên nhân làm việc, hần giống như là món đồ chơi, không, có thể giống cầu giống nhau hoàn toàn không có tôn nghiêm đáng nói.... Cầu có lẽ còn có thể kêu, mà hần?

Lâm Hoa Uyển đợi nửa ngày không thấy người tuân theo, nhìn về phía Tĩnh Thiên Thu, tiếp tục nói: trả lời của người đâu?

Tĩnh Thiên Thu trong lòng đột nhiên hiện lên khuôn mặt Tiêu Thịnh, muốn làm gì thì làm, y thích chuyện nhân thế, nhưng đối hần y nói cũng từng có trả qua, y đã gặp phải nhưng là vượt qua..... Chẳng lẽ đây là đoán trước sao? Vậy ở trong ***g, cho dù là dựa vào lực lượng của hần cũng không được thừa nhận, đúng là vẫn phải tuân theo vận mệnh an bài, như vậy cả đời sao? Ta đây cố gắng tính cái gì Như thế nhiều năm cần rằng kiên trì tính cái gì? Tĩnh Thiên Thu một lần một lần ở trong lòng kêu gào. Con thú trong lòng cuối cùng không khống chế được.

“Không cần.”

Lâm Hoa Uyển có chút kinh ngạc, càng muốn xác nhận chính mình hay không nghe lầm, lại hỏi: người nói cái gì?

Tĩnh Thiên Thu nhìn mẫu thân hướng tới gần, đột nhiên cảm thấy buồn cười, Lâm Hoa Uyển cho tới bây giờ đều là cách ly bên ngoài, không cho người đến gần, bởi vậy không phải bất đắc dĩ chưa bao giờ sẽ cùng người khác đứng ở khoảng cách quá gần nói chuyện, giống như cùng người kia nói chuyện sẽ làm dơ chính mình, đối đứa con thân sinh cũng là như vậy..... Hần thế nhưng bởi vì phát ra tiếng phản kháng làm cho Lâm Hoa Uyển phá quy củ đây?

Tĩnh Thiên Thu ngẩng đầu, nhìn thẳng ánh mắt mẫu thân nói: ta nói không cần. Ta sẽ ở nơi này.

“Ba”

Như suy nghĩ, quả nhiên bàn tay thanh thúy đánh xuống, hung hăng giống thơ ấu, được lắm. Thật là một chút đều không có thay đổi.

“Ta nói không cần!” thanh âm vang vọng cả khu ký túc xá nam.....

Cảnh tượng vốn vội vàng, đệ tử đều ngừng lại quay đầu nhìn bên này, nhưng mà Tĩnh Thiên Thu tuyệt không để ý. Bởi vì quá mệt mỏi, như thế như thế mệt mỏi, lập tức toàn bộ tuôn ra, chấm dứt đi, thanh âm trong lòng hô quát. Con rối trong cuộc sống mau chấm dứt đi. Đột nhiên một khắc hy vọng hần chết đi.... Cảm giác được lần thứ hai, bàn tay hướng hai má hần mà đánh, mà nhắm hai mắt lại, đợi thật lâu mà

không có cảm giác được đau đớn, mở to mắt, tầm mắt dần dần t mờ hồ biến thành rõ ràng..... Tiêu Thịnh!
Dĩ nhiên là Tiêu Thịnh, bắt được bàn tay Lâm Hoa Uyển.

Lâm Hoa Uyển biểu tình căm ghét, muốn bỏ ra,giấy dựa nói: ngươi là ai? Buông ra.Thực ghê tởm.

Tiêu Thịnh: bác gái, ta chính là được xưng vương tử ánh sáng, sao lại ghê tởm....

Lâm Hoa Uyển:.....

Tĩnh Thiên Thu:..... Tiêu Thịnh, đó là mẹ ta.

Tiêu Thịnh: ta biết là mẹ.

Lập tức cuối cùng phản ứng, buông lỏng tay ra, cúi đầu khom lưng khúm núm nói: a, mẹ, thực xin lỗi....
Ác, không, bá mẫu..... Ta không biết..... Ngươi là mẹ Thiên Thu.... Tĩnh Thiên Thu tựa hồ có thể nhìn thấy bóng Tiêu Thịnh dài ra một cái đuôi, hơn nữa vui vẻ lắc lư.

Tĩnh Thiên Thu:.....

Lâm Hoa Uyển xuất ra khăn tay xoa xoa vừa rồi bị Tiêu Thịnh bắt lấy, đánh giá Tiêu Thịnh trước mặt liếc mắt một cái, cầu phục lời thôi, giày chơi bóng bắn hề hề, hai má tỏa sáng, thậm chí là ngốc hề hề đứng ở trước mặt nàng cúi đầu khom lưng,cong đầu....

“Ngươi là khoa điện công vẫn là công trình thủy lợi?Mặc kệ là ai, ta hiện tại ở xử lý gia sự, thỉnh ngài trước rời đi.”

Tiêu Thịnh:..... Ta là học sinh!

Quả nhiên là không tốt, miệng lại ngoan độc a..... Tĩnh Thiên Thu không lịch sự nghĩ như vậy, bị Tiêu Thịnh đánh gãy, cái loại không khí này làm hai người trong lúc đó hít thở không thông, nhìn Tiêu Thịnh vẻ mặt lấy lòng, bộ dáng bối rối... Tĩnh Thiên Thu khoe miệng cong lên,ngay cả hần cũng không biết độ cong.

Ban đêm, trên sân phơi ký túc xá, Tĩnh Thiên Thu nhắm mắt cảm thụ gió lạnh mùa hạ sập tối thổi qua....
Tựa hồ từng lỗ chân lông đều mở ra, liệu mạng mà hấp thụ không khí mới mẻ... Đột nhiên hai má bên chột lạnh, mở mắt ra nhìn thấy Tiêu Thịnh đứng lại, trong tay còn cầm lon nước, đối hần cười. Trên đỉnh đầu vô ngần sao trời rộng lớn, trong hoàn cảnh tại đây lại xinh đẹp, Tĩnh Thiên Thu giữ lại tâm tình tốt đẹp, cũng là ít nhiều Tiêu Thịnh buổi chiều diễn một trò khôi hài, thân thủ, khuôn mặt tươi cười,Tiêu Thịnh mặt dày mày dạn hạ thế công, Lâm Hoa Uyển đành phải căm giận lái xe rời đi. Sự tình không giải quyết được gì.

Tĩnh Thiên Thu tiếp nhận cười nói: vì cái gì không phải bia?

Tiêu Thịnh kinh ngạc nhìn hần.

Tĩnh Thiên Thu sờ sờ mặt mình hỏi: nhìn gì a? Trên mặt ta có cái gì sao?

Tiêu Thịnh cười meo meo, hai tay dựa đất, ngã xuống một bên trên mặt đất nhìn sao trời nói: Thiên Thu, ngươi cười thật là đẹp, giống ngôi sao trên bầu trời yên tĩnh.

Tĩnh Thiên Thu cười một tiếng không trả lời, cũng không nói nhiều, thế nhưng cũng thuận tiện nằm xuống.....

Tiêu Thịnh quay đầu nhìn Tĩnh Thiên Thu: hôm nay thật đúng là làm cho ta mở rộng tầm mắt, ngươi không phải thực chán ghét ta sao?

Tĩnh Thiên Thu thở dài không nói lời nào..... Qua đã lâu Tiêu Thịnh nghĩ đến không có trả lời, thời điểm lại nghe thấy... thanh âm trong trẻo nói: hôm nay..... Cảm ơn ngươi.

Tiêu Thịnh duỗi chân tay, che trụ ánh mắt Tĩnh Thiên Thu, tay kia thì cũng gạt ở hai mắt của mình, chậm rãi nói: thiên thu, nhắm mắt lại. Cảm thụ gió lạnh thổi qua, vừa lộ ra ẩm ướt, sao trên đỉnh đầu khoáng hoạt xoay tròn, nghe, xa xa giống như có thiết nhiều thanh âm học sinh truyền đến, là tan học? Mọi người liên tiếp tiêu sái ra khỏi phòng học thảo luận hôm nay bất quá, chuyện tình sao kim..... Mỗi người trên mặt đều mỉm cười.....thanh âm Tiêu Thịnh chưa bao giờ giống hôm nay lại ma lực như thế, giống biển cát lén lút lưu động, tinh tế thông thấu lòng người, mùa hè dào dạt sức sống bừng bừng, lại trấn định lòng người đầy ma lực. Cặp bàn tay kia mang nhiệt độ hần tựa như rất quen thuộc, tựa như ngày đó, làm kẻ khác vô

cùng an tâm, tùy Tiêu Thịnh thanh âm thấp trầm, Tĩnh Thiên Thu cũng có thể nhìn thấy tình cảnh hiện tại..... Chậm rãi, ý thức lặng lẽ rời đi...

Tiêu Thịnh cảm giác được thủ hạ chính là người hô hấp dần dần vững vàng, lấy bàn tay ra, y nói xong khiến miệng khô lưỡi khô. Trên người nhìn Tĩnh Thiên Thu an nhàn ngủ, sắc mặt lộ ra thoáng mệt mỏi, người cúi xuống nhẹ nhàng nói: Thiên Thu, hảo hảo mà ngủ đi.... Có thể giới tốt đẹp chờ đợi người, sao biết cố gắng của người ác...

Người dưới thân tựa hồ có cảm giác, khoe miệng hơi hơi cong lên, cả khuôn mặt sinh động, lưu tuyến xinh đẹp kinh người, lông mi thật dài bất an run run, giống con bướm muốn bay. Đôi môi đỏ ửng kiêu ngạo khẽ nhếch, tùy thời chứa đựng đầy chua xót không tốt. Nhưng mà..... Tiêu Thịnh chính là nhìn thấu bộ dáng đáng yêu, lạnh lùng mà yếu ớt, thoát nhìn giống nữ vương. Trên thực tế là tùy hứng mà cần bảo vệ công chúa.....

Thời điểm chạng vạng sắp đi qua, cùng với sương sớm ẩm ướt, ôn nhu hôn trên môi Tĩnh Thiên Thu, đó là ấm áp, mang sinh mệnh lực..... Một đêm vô mộng..... Năm tháng tĩnh hảo.

7. Chương 7: Dây Thật Sâu

Tựa hồ chuyện lần đó là một bước ngoặt chuyển tiếp, lần đó đến sau này, Tiêu Thịnh mặt dày cứ xuất hiện trước mặt Tĩnh Thiên Thu, cũng không có cảm nhận được trên người Tĩnh Thiên Thu phát ra hơi thở lạnh lùng ngăn chặn đám người tới gần.....

Tuy nói cơ hội rất ít, nhưng có thể nhìn Thiên Thu khoe miệng cong lên độ cung.... Đối với trước kia quả thực là không có khả năng tưởng tượng. Tiêu Thịnh chớp mắt đứng ở sân bóng nghĩ muốn nhập thần đỉnh chính, một trái bóng rổ bay đến trên mặt mình, ở giữa hồng tâm, hình tròn ở giữa mục tiêu chậm rãi theo mục tiêu trên mặt bay tới, bất quá một lát sau trên mặt Tiêu Thịnh in một vết, quanh mình một tràng tiếng cười. Đội hữu lần trước liền đối với Tiêu Thịnh rất hiểu, thấy Tiêu Thịnh trên mặt *** đang liền nhìn không được lấy bóng đập hấn.

Cơ hồ là trận bóng chấm dứt, liền nhìn không thấy bóng người Tiêu Thịnh.

Đẩy cửa sân phơi liền nhìn thấy Tĩnh Thiên Thu im lặng ghé vào trên lan can, ánh nắng mùa hạ là cực nóng, nhưng mà Tĩnh Thiên Thu phơi nắng không dường như không đen, ở dưới ánh mặt trời mãnh liệt chính là có vẻ càng thêm trắng nõn, Tiêu Thịnh nhìn chính mình, cánh tay trắng kiện ngăm đen thật sâu mà thờ dài.

“Thiên Thu!” Tiêu Thịnh vui vẻ chạy đến bên người Tĩnh Thiên Thu.

Tĩnh Thiên Thu đến bây giờ ngay cả nhìn đều lười nhìn u. Từ lần đó, sau này liền thích tới nơi này, ai cũng nhìn không đến liều mạng hấp thu tự do, rồi mới phát hiện sai lầm của hấn. >... Bắt đầu còn có thể nói người sao biết ta ở chỗ này người sao lại tới nữa hoặc là rõ ràng đây là xem thường Tiêu Thịnh giống như là kháng thể với lạnh lùng của mình, hoàn toàn không nhìn người khác. Dong đưa cái đuôi, vẻ mặt tươi cười lấy lòng, cũng chỉ là tương phản thân hình, có vẻ vô cùng buồn cười buồn cười. Tĩnh Thiên Thu cũng không nói cái gì, dù sao Tiêu Thịnh còn có thể đưa chút đồ uống, còn có thể giúp hấn quạt gió..... Tĩnh Thiên Thu nghĩ muốn sa đọa.

Tiêu Thịnh tựa như một tế bào, vô tội tiến vào cuộc sống hấn, kéo Tĩnh Thiên Thu chạy trên sân thể dục, hai người giống đứa ngốc giống nhau. Quán lấy Tĩnh Thiên Thu cùng nhau chơi internet, thế nhưng còn có một đồng lớn bạn cùng phòng, cũng không ngạc nhiên, chỗ ngồi này bằng sơn cư nhiên đều bị kéo qua đến đây, thậm chí còn đưa Tiêu Thịnh, quả nhiên là tế bào thần kỳ đơn độc. Mỗi ngày mỗi ngày đều thấy mang một thân mồ hôi, các loại đồ uống đi vào sân phơi..... Tĩnh Thiên Thu từng hỏi qua người sao có thể mỗi ngày đều vui vẻ như thế

Tiêu Thịnh hai ngón út quần quanh cùng một chỗ ngưỡng ngừng nâng lên nói: người ta như vậy không tốt sao?

Tĩnh Thiên Thu:.....

Đỡ Tĩnh Thiên Thu đến vách tường nôn mửa.....

Hắn quả nhiên là không thể chiến thắng sinh mệnh thể cường đại này, suy nghĩ lại phát hiện trong lòng mọi lo lắng đang dần tiêu thất, thủ nhi đại chi(trở nên) thể nhưng bắt đầu chờ mong hai người giờ khắc này độc hưởng sân phơi..... Tĩnh Thiên Thu lại cảm thấy được sa đọa.

Hoa Uyển bên trong phòng ngủ đều là hai phòng, mà chỗ Tĩnh Thiên Thu,nơi phòng ngủ, bạn cùng phòng vừa vặn là khảo nghiệm sinh so với hắn lớn hơn một bậc,thường thường không ở phòng ngủ, cho nên, Tiêu Thịnh tổng hội lưu đến phòng ngủ Tĩnh Thiên Thu..... Tĩnh Thiên Thu đỡ trán cảm thán nói: người sao luôn biết ta ở thời điểm nào?

Tiêu Thịnh cũng chỉ là thần bí vậy vậy cái đuôi..... cây dương xỉ quyết tươi tốt.

Ngày này cũng thường thường lui tới, không thể chịu đựng được ngày hè nóng bức,Tĩnh Thiên Thu suy yếu mà nằm ở trên giường, Tiêu Thịnh còn một bên lấy cây quạt nhỏ hỗ trợ tán nhiệt.....

Tiêu Thịnh: Thiên Thu

Không có nhận được trả lời.

Tiêu Thịnh: Thiên Thu, Thiên Thu! Thiên Thu.....!

Tĩnh Thiên Thu không thể nhịn được nữa đem tạp chí một phen ném đến trên mặt Tiêu Thịnh: cầm miệng

Tiêu Thịnh: ta có thể nghỉ ngơi một hồi không?

Tĩnh Thiên Thu nhìn hai cái quạt điện bên cạnh đối Tiêu Thịnh gật gật đầu, Tiêu Thịnh vẻ mặt vui sướng bỏ qua cây quạt liền nằm kề Tĩnh Thiên Thu ngủ.

Tĩnh Thiên Thu:..... Người muốn chết sao?Đi xuống cho ta, nóng muốn chết. Bên cạnh còn có cái giường a!

Tiêu Thịnh thuận thế ôm cổ Tĩnh Thiên Thu, đầu cũng cọ ở gáy Tĩnh Thiên Thu,vừa nhu thuận, hiện giờ cũng chỉ có Tiêu Thịnh dám động thủ trên đầu Thái Tuế. Mặc kệ thời điểm gì, Tiêu Thịnh cuối cùng có thể thích hợp vừa ăn đậu hũ Tĩnh Thiên Thu, vừa giả trò, mà Tĩnh Thiên Thu không hề né tránh.

Tĩnh Thiên Thu hướng xê dịch vào trong giường, ý đồ bỏ đại cầu bên cạnh, lại bị ôm càng chặt, Tĩnh Thiên Thu buông tha nói lỏng, trong lòng nghĩ: như thế rất nóng, xem móng vuốt này có thể ôm đến thời điểm nào.

Tiêu Thịnh lại chờ không được, tứ chi khởi trên thân, một tay chống bên cạnh đầu Tĩnh Thiên Thu, Tĩnh Thiên Thu có thể cảm giác được tầm mắt này cực nóng, không kiên nhẫn mở mắt ra nhìn Tiêu Thịnh: người rốt cuộc phải.....

Thanh âm bị bao phủ bởi ôn nhu giữa cái hôn, Tĩnh Thiên Thu tứ chi động đậy muốn đẩy Tiêu Thịnh ra.Lại bị ôm càng chặt.

Tĩnh Thiên Thu: ô..... Cảm thấy đầu lưỡi xâm nhập khoang miệng của mình, liều mạng thở.....Bá đạo không để cho hắn cự tuyệt.

Hương vị rất ngọt, làm cho Tiêu Thịnh không thể kiềm chế, hắn khẩn cấp đem đầu Tĩnh Thiên Thu quay về phía mình, hôn càng sâu thêm, đầu lưỡi liếm qua dưới thân mỗi chỗ lại mỗi chỗ, ngay cả răng nanh cũng không buông tha, quấn lấy đầu lưỡi Tĩnh Thiên Thu, bao phủ hắn, còn đang cự tuyệt, kiên định hung tàn xâm chiếm, Tĩnh Thiên Thu bị hôn toàn thân vô lực không thể phản kháng,sắp hít thở không thông. Tiêu Thịnh nhìn Tĩnh Thiên Thu chậm rãi không có giãy dụa như lúc đầu, hai mắt thất thần, sắc mặt màu hồng, nằm ở dưới thân, hấp dẫn đến cực điểm. Quá nhiều nước bọt theo hai người hôn môi mấp hợp chảy ra, Tĩnh Thiên Thu vốn là không thích việc này, hiện tại ngay cả đẩy ra khí lực đều không có, chỉ có thể nhận hơi thở điên cuồng cuốn sạch hắn....

Vừa hôn thập phần dài dằng dặc, Tiêu Thịnh cuối cùng buông tha Tĩnh Thiên Thu, Tĩnh Thiên Thu một phen đẩy người bên trên ra, thở hồng hộc mà nhìn Tiêu Thịnh, cuối cùng bị ánh mắt ôn nhu nhìn ghê tởm đến không chịu được, ngay cả chất vẫn đều nói không ra miệng, nâng chân xác định chạy.

Tiêu Thịnh nhưng thật ra không có lương trước Tĩnh Thiên Thu phản ứng như vậy, vốn tưởng rằng sẽ tát một cái hoặc linh tinh. Nhưng mà Tĩnh Thiên Thu chính là muốn làm rùa đen rút đầu.

Tiêu Thịnh theo mặt sau trụ Tĩnh Thiên Thu muốn chạy trốn, nhìn theo cổ dưới cái tai đã đổ ửng, chẳng lẽ Thiên Thu trong lòng có ta! Tiêu Thịnh vui sướng đến không được.

Tĩnh Thiên Thu: người nếu nếu không lấy móng vuốt ra, ta liền nổi đóa! Cút ngay.

Tiêu Thịnh: không cần.

Tĩnh Thiên Thu quay đầu, mặc dù đang ở khí thế là tư thế nữ vương, nhưng mà trên mặt đỏ ửng còn chưa tán đi, môi bị Tiêu Thịnh cắn đến đỏ bầm, bị Tiêu Thịnh dụ dỗ xâm phạm.

Tĩnh Thiên Thu chú ý tới ánh mắt Tiêu Thịnh cực nóng, lại bắn khoắn ở phía trên môi: nhìn cái đầu a. Mạnh mẽ đập căng chân Tiêu Thịnh một chút, giống con thỏ giống đang nhảy. Muốn hướng phía cửa chạy, Tiêu Thịnh lập tức ngăn lại, ôm lấy Tĩnh Thiên Thu, ôn nhu mà thông thả nói: Thiên Thu, ta không tin người không hiểu..... Ta đối với người.....

Này, nhà này còn có người! Là hai mặt người sao!

“Câm miệng”. Tĩnh Thiên Thu che cái lỗ tai nói.

Tiêu Thịnh tựa đầu vào gáy Tĩnh Thiên Thu, giống như một mối nói: nếu không thể cho phép ta tiến vào thế giới của người, ít nhất cho ta bồi ở bên cạnh người, được không?

Tĩnh Thiên Thu chưa bao giờ biết Tiêu Thịnh có một mặt như vậy, ở trước mặt chính mình lắc lư, không phải vẫn đều là đứa trẻ nhỏ không biết điều độ sao, chính tề chói mắt cười, tuy rằng đoán được tâm tư của hắn, chính là chưa bao giờ nghĩ đến hắn sẽ như hôm nay..... Đâm tăng giầy này, rõ ràng chỉ cần làm bằng hữu là tốt rồi, rõ ràng chính là ích kỷ muốn từ Tiêu Thịnh nơi này cướp lấy ấm áp, vì cái gì nhất định phải thống khổ bức bách như thế..... Tĩnh Thiên Thu nhắm hai mắt lại, cúi đầu nói: buông.

Nhưng không có nghĩ đến, vừa mới còn phủ trong người, ấm áp nháy mắt tiêu thất..... Tĩnh Thiên Thu giật mình nhìn Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh ánh mắt bi thương nhìn, nói: thực xin lỗi. Rồi cúi đầu nhìn bàn chân mình.

Tĩnh Thiên Thu bị thay đổi thất thường của Tiêu Thịnh biến thành một trận mông lung, hung hăng mà đóng cửa lại, đáy lòng giống ma ám một lần lại một lần vang lên “Vương bát dẫn, vừa rồi hôn tính là cái gì!” Hồn dẫn, hồn dẫn.....

Hốc mắt thế nhưng nóng lên, Tĩnh Thiên Thu khó có thể tin, trước kia cao ngạo lại lạnh lùng! Vì cái gì lại như vậy! Không.....

“Thiên Thu!”

Tĩnh Thiên Thu quay đầu lại nhìn thấy Âu Dương Ngôn, đứng thẳng ở ánh mặt trời, vẫn đang là tao nhã thông dong giống như sẽ không bởi vì bất luận kẻ nào mà có điều thay đổi, Tĩnh Thiên Thu nội tâm lại một mảnh rét lạnh.

Âu Dương Ngôn đã đi tới, một bàn tay nhẹ nhàng mà khoát lên trên vai hắn hỏi: xảy ra chuyện gì? Sắc mặt thật không tốt.....

Tĩnh Thiên Thu lặng lẽ không ra tiếng, đứng lắc đầu.

Âu Dương Ngôn: người không muốn nói, ta sẽ không hỏi. Vừa vặn hôm nay trường học giao cho ta một hạng mục nghiên cứu, người có thể bang trợ ta một chút không? Chúng ta một bên uống trà một bên tâm sự, ân? Vừa nói một bên an ủi tựa như cười.

Nhất phái ôn hòa như một xuân phong, Tĩnh Thiên Thu nghĩ như vậy bất tri bất giác thế nhưng điểm đầu.

Tiêu Thịnh hoang mang rối loạn giương giương đuổi theo, nhìn xung quanh, vốn nghĩ muốn kích động Thiên Thu một chút, không nghĩ tới quật cường như thế. Cái này tốt lắm, người vợ vì tức mà chạy. Tiêu Thịnh ảo não cong đầu, rất không được lại cho mình một cái tát, lại nhìn thấy Âu Dương Ngôn mở cửa xe cho Thiên Thu vào.....

Tiêu Thịnh:!!!!!!!!!!!!

8. Chương 8: Đầu Heo Vì Cái Gì Lớn Thê

“Thiên Thu” tiếng Âu Dương Ngôn vang lên.

“A, ta thật xấu hổ..... Có điểm không tập trung”. Tỉnh Thiên Thu thật có lỗi cười.

“Gần nhất, vẫn đều rất ít nhìn đến người, không có chuyện gì đi.” Âu Dương Ngôn còn nói thêm.

“Không, không sợ tình gì.” Tỉnh Thiên Thu nghiêng đầu nhìn nhìn ngoài cửa sổ, ánh nắng làm mắt bị chói.

Âu Dương Ngôn nhìn Tỉnh Thiên Thu bên cạnh nhìn ngoài cửa sổ xuất thần, đường cong nhu hòa giống lông chim nhẹ nhàng mà bám vào mặt trên, cách một bàn đều có thể nhìn đến lớp lông mi dày, đáy lòng Âu Dương Ngôn chỗ sâu nhất xao động. ngón tay trắng nõn thon dài nhẹ nhàng mà cuốn khúc một chỗ, tựa hồ lộ ra chủ nhân giờ phút này không yên lòng, xinh đẹp mà yếu ớt, cổ giống như sờ liền vỡ, Âu Dương Ngôn phát hiện y giống một sắc lang chăm chú nhìn người này, chưa bao giờ từng có nôn nóng như vậy?

Âu Dương Ngôn vươn một bàn tay ôm lấy Thiên Thu, hai tay đây đưa một chỗ nói: Thiên Thu, ta lần trước nói.....

Tỉnh Thiên Thu co rúm lại, thu hồi bàn tay bị bao bởi Âu Dương Ngôn, cúi đầu nói: thực xin lỗi..... Ta.....

Âu Dương Ngôn nhìn giống đứa nhỏ nhận sai, tất cả đều ra không ra miệng, bất luận nam nữ y đều thành thạo, liếc mắt một cái có thể nhìn thấu lòng người, y chưa bao giờ hội đối bất luận kẻ nào để bụng, Âu Dương Ngôn cười khổ một chút, nói: ta tôn trọng quyết định của người, Thiên Thu, sau này nếu trong lòng người không còn người kia, có thể tiến đến với ta không?

Tỉnh Thiên Thu nhìn Âu Dương Ngôn tươi cười ôn hòa, đau thương không biết vì cái gì nghĩ tới y, Âu Dương Ngôn giống ca ca nhà bên, là chính giấc mộng ban đầu của hắn, nhiều ít trong lòng mọi cô gái không thể thành mộng, Âu Dương Ngôn thế nhưng lộ ra biểu tình như vậy, Tỉnh Thiên Thu không khỏi bị cuốn hút gật gật đầu, tùy tiện hỏi: Âu Dương... Ta có thể gọi người Âu Dương không?

Âu Dương Ngôn: kia thật sự là rất rất được.

Tỉnh Thiên Thu: ta là nam nhân..... ý tứ của ta là.... Vì cái gì người hội.....

Âu Dương Ngôn: này không quan hệ nam nữ đi, Thiên Thu. Nếu là trong lòng chân chính suy nghĩ, vô luận như thế nào đều muốn tốt, đây là bản tính người đi.

Tỉnh Thiên Thu: phải không.... Tỉnh Thiên Thu lăm bầm lăm bầu thấp giọng.

Âu Dương Ngôn an ủi tính sờ sờ đầu Tỉnh Thiên Thu nói: chờ một chút chúng ta đi uống rượu, sao Thiên Thu, chúc mừng thất tình của ta?

Tỉnh Thiên Thu mở to hai mắt nhìn tính trẻ con của Âu Dương Ngôn buồn cười nói: tốt.

Nhưng mà thật không ngờ chính là, Âu Dương Ngôn một người uống ừng ực một chai lại một chai, Tỉnh Thiên Thu ở trong quán bar ồn ào che cái lỗ tai, lớn tiếng đối Âu Dương Ngôn nói: Âu Dương, không cần uống nữa!

Âu Dương Ngôn một phen uống hết bình rượu, mạnh mẽ bỏ nhào vào trên người Tỉnh Thiên Thu, giống con đại hùng ôm lấy Tỉnh Thiên Thu..... Hỗn loạn kêu: Thiên Thu..... Thiên Thu.....

Tỉnh Thiên Thu:..... Này rốt cuộc con mẹ nó là sao vậy! Ở trong lòng yên lặng rít gào, Tỉnh Thiên Thu lại sôi sục.

Tỉnh Thiên Thu một bên giãy dụa đào thoát khỏi ma chướng, một bên suy nghĩ: “Thật không ngờ Âu Dương Ngôn cũng sẽ như thế..... Vô lại!

Âu Dương Ngôn mạnh mẽ quán trụ Tỉnh Thiên Thu đô miệng làm nũng.....

Tĩnh Thiên Thu:..... Âu Dương! Người này! Một chân đá văng móng vuốt Âu Dương Ngôn, thử hồng học mà đứng dậy, tựa như chiến thần! Lại nhìn đến không xa là chỗ Tiêu Thịnh đứng ở quầy bar.....

Hai người tầm mắt vừa mới đụng nhau, Tiêu Thịnh liền lập tức dời tầm mắt, rất nhanh hướng cửa chạy đi.

Tĩnh Thiên Thu không biết vì cái gì có một loại cảm giác bị bắt gian ở giường, cũng bất chấp hô: Tiêu Thịnh.....

Tiêu Thịnh tạm dừng một chút, khi Tĩnh Thiên Thu đuổi tới cửa, sớm không thấy bóng dáng Tiêu Thịnh.....”Đầu heo này!”Tĩnh Thiên Thu tổn hơi thừa lời nghiêng răng nắm tay nói.

Vào lúc ban đêm Âu Dương Ngôn đưa đến trong nhà, ở trong trường học, vô luận là sân bóng rổ hay sân phơi đều không ... gặp bóng dáng Tiêu Thịnh.

Tĩnh Thiên Thu thủy chung kéo da mặt, cũng thử lén lút đến cửa kí túc xá Tiêu Thịnh ở, ban đêm đều là tụ tập tình nhân cả trai lẫn gái, nhưng mà đám người bên trong đều không có Tiêu Thịnh. Tĩnh Thiên Thu trong lòng có một khối khe trong lòng đang rạn nứt, theo đau đớn biến thành đau nhức, trừ bỏ không ngừng mà quả trách cùng oán giận, hắn không biết còn có thể làm chút cái gì, luôn ở bên người hắn không thấy một bóng người, đặc biệt lúc hôn ấy lộ ra biểu tình gọi cảm hắn cũng không biết, trên sân phơi ngày đó, lướt qua nhất định chỉ hôn môi Tĩnh Thiên Thu không phải không biết, có lẽ tại nơi một ngày bắt đầu, hắn bắt đầu lùi bước đi, bao vây hắn, không dám lộ ra một chút thành thật, sẽ mất đi y? Tưởng tượng đến như vậy, thế nhưng thực bất an.

“Hắc, đó là Tĩnh Thiên Thu đi!”

Một thanh âm không quen ở sau lưng vang lên, Tĩnh Thiên Thu quay đầu lại dĩ nhiên là..... Đồng cấp đội hữu Tiêu Thịnh. Tĩnh Thiên Thu thần tình hắc tuyến đội lên mặt nạ lạnh lùng. (-)

“Người tới tìm Tiêu Thịnh sao?” Nên đội hữu cũng là một người tùy tiện, hoàn toàn không nhìn mặt nạ tồn tại.

“Không có, ta chỉ là... Đi ra ngoài một chút.” Tĩnh Thiên Thu nói

“A, như vậy a, Tiêu Thịnh vài ngày không có tới trường học, bóng rổ cũng không chơi, mấy ngày hôm trước buổi tối trở về giống cầu tử, cũng không biết chuyện gì, y bình thường dán lấy người, hoàn thành trận đấu liền lập tức đi rồi, nhắc tới đến người, vẻ mặt biểu tình miễn bàn nhiều chán ghét..... Thật sự là.....

Bỏ lại đằng sau lời nói, Tĩnh Thiên Thu đều nghe không được, trong đầu đều suy nghĩ tới Tiêu Thịnh, toàn bộ đều là thân ảnh hắn. Đau lòng đến không thể chịu đựng được.

” y hiện tại ở đâu?” Tĩnh Thiên Thu một phen xóc trụ cổ áo nam sinh.

“y, y, cụ thể ta cũng không biết. Giống như chạy đến quán bar quán lấy người nào đó đi, tiểu tử này diễm phúc..... Người đừng kích động trước bụng ta..... Nam sinh đột nhiên bị cảm xúc Tĩnh Thiên Thu kích động.

Tĩnh Thiên Thu tìm lần trường học phụ cận, tất cả quán bar, đêm đã khuya, tâm thông thả chậm rơi xuống, Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh.... Người ở đâu? Tĩnh Thiên Thu chân nhuyển tựa vào một cây cột, tuyệt vọng nhìn không trung, thượng đế không có nhìn đến buồn đau của mọi người dưới chân..... Tĩnh Thiên Thu nắm tay, nên bước kiên định hướng bên kia đi đến.....

“Như thế nhiều ngày không trở về trường học?Tiêu Thịnh, còn tưởng rằng người giận bạn gái, như thế nào nhiều ngày cũng không gặp người, hiện tại diện như thế, thật muốn không đến.”

“Câm miệng”.Thanh âm khàn khàn vang lên. Tiêu Thịnh nằm nghiêng ở sofa,cúc áo sơ mi đều bị cởi bỏ, lộ ra cổ ngực màu đồng khêu gợi, khép hờ mắt nhìn cô gái mặc áo ngắn một bên cổ áo sơ mi chưa bị giải khai hết,tay thậm chí chậm rãi thoát thất lưng chính mình, màu môi chói lóa hôn ám dưới ngọn đèn lờ lờ sáng lên, hấp dẫn vô cùng.....

“Chúng ta đêm nay.....” Nữ nhân đưa tay chậm rãi bám vào trên khó Tiêu Thịnh, ám chỉ nói

Một bàn tay trắng nõn hất tay nữ nhân ra, nữ nhân hướng ở chỗ sâu sờ soạng.....

Nữ nhân ăn đau rút tay lại, thét to: người làm gì!?

Đưa lưng về nhau, nguồn sáng chạm tới nam nhân tuyệt đối không thua Tiêu Thịnh anh tuấn, thậm chí còn mang nồng đậm hơi thở cấm dục, nữ nhân vội vàng đổi ngữ khí nói: ôi.... Người đây là làm cái gì nha!

Tĩnh Thiên Thu cũng không thèm nhìn tới nàng, đối nữ nhân nói cũng đối mặt Tiêu Thịnh nói: cách xa người kia rồi rút đi.....

Nữ nhân vươn móng tay màu đỏ chỉ Tĩnh Thiên Thu nói:..... Người.

Tĩnh Thiên Thu một cái tát hướng Tiêu Thịnh, một chương này toàn bộ khí lực đều tụ tập lại trên người Tĩnh Thiên Thu, Tiêu Thịnh bị tát cả đầu lệch qua. Còn chưa có bước phản ứng tiếp theo..... Tĩnh Thiên Thu lấy khăn tay hung hăng đem môi Tiêu Thịnh lau sạch, lập tức đem môi dán trên môi Tiêu Thịnh, hoàn toàn không phản ứng.... Kịp thời. Cuối cùng ở trong đầu trả hết nợ —— người nợ tai ứng đỏ, khóe mắt đều mang sắc thái một chút lệ. Còn có cái loại hấn suốt đời sẽ không quên cánh hoa nhỏ bé (cái môi), từng bị hấn cắn đến đỏ sẫm..... Đó là hấn khắc lên dấu vết.

9. Chương 9: Con Thỏ Tiễn Lang Oa

Giờ phút này ở trang Liễu Hạ Huệ, không phải nam nhân.....

Tiêu Thịnh thật sự là không nghĩ sẽ có một người vợ mê người, bộ dáng lại ngon miệng làm bao người xung quanh mơ ước..... Đồ ngốc này cũng không biết che dấu một chút! Được tiện nghi còn khoe mẽ, Tiêu Thịnh khóe miệng không ngừng co rút, Tĩnh Thiên Thu hơi hơi mở hai mắt, ánh sáng làm nhoè ánh mắt đang ngán lệ..... Một phen lửa nóng làm Tiêu Thịnh trở tay không kịp, viết đốt càng mạnh mẽ, một tay đè lại hậu não Tĩnh Thiên Thu, cắn đôi môi động lòng người, giống ăn quả đông lạnh được đồng ý mà hút lấy, một tay kia chế trụ phần eo Tĩnh Thiên Thu, đem Tĩnh Thiên Thu cả người hướng về phía trước nâng lên.....

Tĩnh Thiên Thu không hề phòng bị, bị khiêng lên, Tiêu Thịnh khiêng Tĩnh Thiên Thu như cái bao tải sau lưng, nữ nhân trợn mắt há hốc mồm, hướng ngoài cửa theo vận tốc ánh sáng rời đi.....

“Người, để làm chi!” Tĩnh Thiên Thu thần tình đỏ sẫm, bị Tiêu Thịnh an bài tùy tay ngăn lại....

Tiêu Thịnh đối lái xe thuận miệng hô cái địa chỉ, tùy tiện ôm lấy Tĩnh Thiên Thu....

Tĩnh Thiên Thu:.....

Lái xe (tâm lý hoạt động): cường thường phụ nam đảng hoàng! Phải báo cảnh sát nha!(cường bức con trai nhà lành)

Một bước vào mà không biết tên khách sạn, Tiêu Thịnh tựa như lang đói nhào đầu đi vào, Tĩnh Thiên Thu tránh không kịp, đành phải ôm lấy nam nhân trước mặt đang điên cuồng tác loạn, tựa vào trên tường thở dốc nói: Tiêu Thịnh, không cần như vậy.....

Tiêu Thịnh linh hoạt đầu ngón tay, sớm chui vào bên trong quần áo Tĩnh Thiên Thu, tìm được cái kia ôn nhu vuốt ve..... Vươn đầu lưỡi ẩm ướt ở gáy Tĩnh Thiên Thu xinh đẹp mà yếu ớt dích liếm cắn, cổ trắng nõn lập tức bị khắc lên một dấu hôn hồng hồng tím tím thật to nho nhỏ, Tĩnh Thiên Thu chưa từng bị đối đãi như vậy, khiến thân thể động dục không thể chống cự.....”A, không nên đụng nơi đó..... Tiêu Thịnh....., người tên hồn đản này!”

Tiêu Thịnh chỉ cảm thấy hạ thân muốn bùng nổ, cả người trượt xuống dưới động, hút lấy hồng nhĩ (ngực a) Tĩnh Thiên Thu bên kia chưa bị an ủi, giống cây lựu đứng thẳng ở trong không khí, tùy chính mình đụng vào càng thêm cứng rắn.

Tiêu Thịnh: người xem nơi này đều nổi lên. Thiên Thu..... Giọng nam mê hoặc lòng người làm cho Tĩnh Thiên Thu khó nhịn mà khép lại hai chân, nam nhân còn có nhiều ít sự tình chính mình không biết! Chết tiệt vì cái gì gọi cảm như thế, Tĩnh Thiên Thu cảm thấy thẹn, dùng hai tay che khuôn mặt nóng hồng.

“..... Thiên Thu, vì cái gì mà che mặt. Hai tay Tiêu Thịnh gỡ tay Tĩnh Thiên Thu ra, giống cún bái liếm hôn hai má đỏ bừng của Tĩnh Thiên Thu, Thiên Thu, người thật đẹp..... Nơi này còn có nơi này đều đẹp quá. Tiêu Thịnh cảm thán nói. Tiêu Thịnh khéo léo liếm vành tai tinh xảo của Tĩnh Thiên Thu, lưỡi hôn

hàm trụ cuốn động, tay lén lút trượt vào bên trong quần lót Tĩnh Thiên Thu, Tĩnh Thiên Thu cả kinh lấy tay ngăn cản: không được..... Một bên dùng ánh mắt cầu xin nhìn Tiêu Thỉnh.

Tiêu Thỉnh nhìn Tĩnh Thiên Thu, Tĩnh Thiên Thu đang lúng túng ..., nói: ta không đi vào, vậy người giúp giúp ta được không? Ân?

Tĩnh Thiên Thu mở to hai mắt yếu ớt nhu nhu hỏi: sao giúp?

Tiêu Thỉnh nhìn Tĩnh Thiên Thu vẻ mặt ngây thơ nhẹn không được cười phớt.

Tĩnh Thiên Thu cả giận nói: người cười cái gì a.....

Tiêu Thỉnh đỡ lấy mặt Tĩnh Thiên Thu, cắn chóp mũi Tĩnh Thiên Thu mơ hồ nói: thật sự là thua người, người sao đáng yêu như thế..... Một bên dẫn đường, đưa tay Tĩnh Thiên Thu đi vào dưới thân của mình, bộ vị sưng đến biến dạng....

Tĩnh Thiên Thu gốc năng lùi tay về, lại bị Tiêu Thỉnh nắm lại.

10. Chương 10: Con Thỏ Tiên Lang Oa

“Sờ sờ nó được không, thật là khó chịu, Thiên Thu.” Tiêu Thỉnh càng thêm ôn nhu lấy lòng Tĩnh Thiên Thu, đem tay Tĩnh Thiên Thu để vào giữa quần lót chính mình, tay lạnh lẽo kề vào, Tiêu Thỉnh liền thoải mái thở dài một tiếng, trong lúc đó lộ vẻ sung sướng, Tĩnh Thiên Thu nhìn biểu tình Tiêu Thỉnh muốn cắt luôn cái mặt đáng giận này..... Lại không nghĩ rằng tay Tiêu Thỉnh vẫn trong quần lót mình, chậm rãi xoa bộ vị yếu ớt, Tĩnh Thiên Thu khước từ nói: không cần..... Ta, ta không cần....

“Người sẽ thích, hảo hảo cảm thụ ta.....” Một tay lấy tay Tĩnh Thiên Thu càng thêm ma sát bộ vị đang cương cứng, Tiêu Thỉnh cảm bộ vị yếu ớt của Tĩnh Thiên Thu cao thấp vuốt ve, Tĩnh Thiên Thu e lệ tựa đầu vào giữa gáy Tiêu Thỉnh, tay chính mình bị Tiêu Thỉnh điều khiển, động tác chậm rãi.....

Tĩnh Thiên Thu biểu tình lúc này mê người, lại sợ chính mình sao lại phóng túng như vậy, tuy rằng vô số lần ảo tưởng, đôi tay đàn dương cầm, tay trắng nõn mà thon dài, vì phục vụ chính mình, người này như thế nào thần sắc mỉa mai hoặc như thế..... Hiện giờ thân thiết cảm thụ, ngày ấy nhìn đến Âu Dương Ngôn bồ nhào vào trên người Tĩnh Thiên Thu lòng đầy lửa giận, hiện giờ Thiên Thu chủ động bày tỏ mà không còn một mảnh liên tiêu tan, Tiêu Thỉnh thoải mái nói lầm bầm..... Ngoài miệng cũng không buông tha Tĩnh Thiên Thu, lặp lại ngậm cắn đôi môi mỹ vị.

Tĩnh Thiên Thu bởi vì cảm thấy thẹn muốn khép lại hai chân đều bị Tiêu Thỉnh giải khai, quá phẫn chính là Tiêu Thỉnh đem cả người dán vào Tĩnh Thiên Thu, hai người thân mật khăng khít dán cùng một chỗ, vốn cảm thấy thẹn không thể ngẩng đầu, hiện tại khoảng cách kín không kê hở, nhất cử nhất động đều bị khống chế.....

“A..... Ô..... Người đầu heo này.....”

Tiêu Thỉnh dùng sức nhéo nhéo bộ vị Tĩnh Thiên Thu đã muốn ướt hết, ý đồ bày ra đối với Tĩnh Thiên Thu dưới tình huống này còn có thể phân tâm khiến mình bất mãn, “Dùng sức điểm, bảo bối..... Không thể phân tâm ác!, người chỉ có thể nghĩ muốn trứ ta.....” Tiêu Thỉnh hơi thở không xong nói. Đầu lưỡi linh hoạt ở ngực Tĩnh Thiên Thu mà kích thích, cắn đầu nhũ mẫn cảm đến không thể miễn cảm..... Thế là, cứ như vậy Tĩnh Thiên Thu không hề phòng bị bắn ra.....

”A..... Xuất ra một độ cung xinh đẹp, nhẹn không được thét to.....

Tĩnh Thiên trải qua cơn kích thích liền bứt căng thẳng, Tiêu Thỉnh cũng tùy theo gằm nhẹ bắn ra, màu trắng ngà, dịch thể phun ở trên áo sơ mi Tĩnh Thiên Thu vô cùng *** mĩ.....

Tiêu Thỉnh lau nhẹ mái tóc ẩm mồ hôi của Tĩnh Thiên Thu, dáng vóc tiêu tụy trầm xuống vừa hôn vừa nói.....”Ta sẽ không buông người ra.....”

Tĩnh Thiên Thu mặt đỏ tai hồng, sự ngu dại này cũng không biết đáp lại như thế nào.....

Tiêu Thỉnh: Ôi chào, lão bà.... Người cũng có điểm phản ứng a!

Tĩnh Thiên Thu:..... Người cho ta đi tìm cái chết!.....!!!!!! Lợn đầu chết!

Cứ như vậy, hai người”Sơ thể nghiệm” rất nhanh mà chấm dứt!

Tiêu Thịnh che mặt ngồi xổm góc tường bức tranh quyền quyền: vì cái gì đánh người?

Tĩnh Thiên Thu: có chính là người..... Đi, về nhà đi, đừng ở trước mặt người mất mặt,xấu hổ chết.....

Tiêu thịnh thí diên thí diên đi theo.....

11. Chương 11: Nói Ngắn Gọn Chính Là Chấn Động

Sau sự thật kia thật tốt vài ngày, Tiêu Thịnh chờ mong những ngày ngọt ngào mật mật cùng người yêu, nhưng Tĩnh Thiên Thu biến mất làm phá tan mọi thứ....

Lúc này về mặt Tiêu Thịnh nhớ nhó đứng ở ngoài cửa sổ giống oán phụ than thở.....

“Hắc, xuống dưới chơi bóng a!” Đồng cấp cầu hữu ở dưới lầu hồ,nhìn Tiêu Thịnh đang nhìn ánh trăng than thở. Đợi cả buổi không có đáp lại.....

“Tiêu Thịnh! Người chết rồi sao?”

“Vô tâm tình.” Tiêu Thịnh lạnh lùng hồi đáp.

Đồng cấp cầu hữu:..... Đột nhiên đối một bóng người phía sau kêu lên: nha, Tĩnh Thiên Thu!

Tái vừa nhắc đầu, Tiêu Thịnh quả nhiên không ở cửa sổ....

Hai người dưới lầu, trong đó một người đối một người khác nói: như vậy hữu dụng sao?

Một người khác trả lời: người chờ xem rõ ràng đi, ngô, còn có năm giây, bốn giây.... Ba, hai,..... Còn chưa đến tới một.... Liền nhìn thấy dép lê tất đến, Tiêu Thịnh tóc tai rồi bởi chạy xuống dưới, chung quanh nhìn xung quanh, rồi sau đó hướng hai vị dưới lầu rất nhanh tiêu sái chạy lại, trên mặt còn mang..... biểu tình thẹn thùng.

Một người sùng bái nhìn một người khác nói: thật sự bị người đoán chúng, người rất rất giỏi!

Một người khác vươn ngón trỏ ở không trung lắc lắc rất không đáng hồi đáp: người xem, hắc như hoa thái dương mà chạy ra.....

Tùy hai người nhìn, cuối cùng ý thức được chính mình bị đùa giỡn, Tiêu Thịnh ôm bụng cười cười ha hả.....

Ký túc xá, di động, trừ bỏ Tĩnh Thiên Thu trong nhà, Tiêu Thịnh có thể xử dụng phương pháp hay dùng, Tĩnh Thiên Thu bình thường cũng không có bằng hữu gì.... Cứ như vậy, nếu Tĩnh Thiên Thu chủ động cùng chính mình cắt đứt liên hệ, chính mình chẳng phải là hoàn toàn không có cách nào! Kia không phải thực có hại! (..... Có hại chính là Thu Thu đi.) Tiêu Thịnh buồn rầu nghĩ đến. Chỉ sợ ngay cả chính mình cũng không có nghĩ đến, lúc này muốn ôm Tĩnh Thiên Thu, không cho hắn bên người né ra, từng bước cũng không cho phép. Loại này lan tràn toàn thân, tình cảm nóng rực cơ hồ phải bao phủ chính mình.....

Vậy sau ba ngày sau này, Tĩnh Thiên Thu dường như không có việc gì đã trở lại.....

Tiêu Thịnh vui vẻ vẫy vẫy cái đuôi chạy đến trước mặt Tĩnh Thiên Thu,ủy khuất: Thiên Thu, Thiên Thu, người đi đâu?

Tĩnh Thiên Thu một môi nâng mí mắt, nhìn thoáng qua nam nhân trước mặt, cái đuôi vẫn vui vẻ vẫy vẫy, lại nhìn nhìn đường trước mặt bị ngăn lại, cước bộ hướng bên cạnh hoạt động từng bước đi.

Đi rồi.....

Đi.....

.....

Tiêu Thịnh giống như tình thiên phích lịch ngơ ngác đứng ở giữa đường, Thiên Thu không phải hẳn là thẹn thùng trốn tránh chính mình, cuối cùng bất đắc dĩ nói: đừng nao loạn được không? Bằng không cũng là ngạo kiều làm cho mình tránh ra..... Vì cái gì lại biến thành băng sơn a! Vì cái gì a.....(sấm sét giữa trời quang)

“Đầu heo, người không đi học sao?”

Cũng nghe được thanh âm vang lên..... Tiêu Thịnh thế là lại hóa thân trở thành cầu nhân vui vẻ, tung chân chạy đến.....

“Thiên Thu, người mấy ngày nay đi đâu, di động cũng không mang, ký túc xá cũng không ở..... Ta....” Vừa mới tan học, Tiêu Thịnh quần lấy Tĩnh Thiên Thu hỏi.

“Ta đi gặp mẹ giải quyết chút chuyện....” Hai người thường ngồi trên sân thượng, im lặng mà nói lời này.

“Ngô, muốn hay không cuối tuần này đi về nhà của ta.” Cảm giác sẽ có địa lôi Tiêu Thịnh vội vàng nói sang chuyện khác, ngược lại sự tưởng tượng, Thiên Thu cũng không nói cho biết chút sự tình, hiện tại nói cho chính mình chẳng lẽ là nói!..... Hoa thái dương(chắc hoa hướng dương ^^!) lại nở đầy trong lòng Tiêu Thịnh.

Tĩnh Thiên Thu quay đầu nhìn Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh vội vàng giải thích: a, ta không làm cái gì, người đừng hiểu lầm. Ta có thể dẫn người ngoạn ngoạn a. Tuần này trong nhà cũng không ai...

Tiêu Thịnh chân tay luống cuống, bộ dáng cuốn hút Tĩnh Thiên Thu, nhìn nam nhân này ngu ngốc áp ứng giống nhau, không khỏi bật cười, đúng vậy, người này chân chính có thể va chạm vào nội tâm chính mình, vốn trong lòng mọi lo lắng tựa hồ toàn bộ đều bị thổi tản ra.....” Tốt”Tĩnh Thiên Thu lại tựa đầu ngược lại nhìn về phía không trung, Tiêu Thịnh lại nhìn đến vành tai Tĩnh Thiên Thu có chút hơi đỏ lên..... Một phen nhào đến ôm lấy: Thiên Thu, Thiên Thu, người tốt nhất.....

Tĩnh Thiên Thu: Cút.....

Khi Tĩnh Thiên Thu thật sự đi vào trong nhà Tiêu Thịnh mới cảm thấy cảm giác nguy hiểm,,phòng trống trải tựa hồ là cố ý bị sửa sang qua lại, cái gọi là theo như lời Tiêu Thịnh cha mẹ vừa vặn không có ở nhà, chỉ sợ cũng là cố ý bị an bài không ở nhà.... Mà mới chính mình đến nhà nam nhân chơi,lại gắt gao mà ôm lấy mình, giống con cầu người người nơi đó nghe thấy.....

” Tiêu Thịnh, người đứng lên cho ta.....” Tĩnh Thiên Thu cuối cùng giãy dụa..... Một tay vịn trụ mặt Tiêu Thịnh muốn rời đi. Vừa mới né ra một khoảng cách nhỏ bé rồi lại bị dán lại.....

“Người..... Người! Quả thực.....” Tĩnh Thiên Thu tuyệt vọng buông tay không giãy dụa nữa mà thở dài, mắng cũng không được, đánh cũng không xong... Nam nhân này sao da mặt dày như vậy a!

“Ha hã a, Thiên Thu, người trên người thơm quá” Tiêu Thịnh nhịn không được ở sau gáy Tĩnh Thiên Thu gặm cắn, còn vù vù thổi khí... Hơi thở ấm áp cùng với làn da ngẫu nhiên truyền đến đau đớn nhỏ bé làm cho Tĩnh Thiên Thu đứng ngồi không yên, tư thế hai người quá mức mờ ám, chính mình quả thực cả người bị ôm ở trong lòng ngực Tiêu Thịnh. Tuy rằng nói..... Lần trước cũng vì trốn tránh, hai người lần trước tại nơi đó giờ vẫn xấu hổ, rồi đi một đoạn thời gian làm cho mình hão hão bình tĩnh một chút, nhưng là hiện nay tình trạng này lại là chuyện gì! Tĩnh Thiên Thu giật giật thân mình, cảm thấy phía sau có cái gì đó ngạnh ngạnh,vừa lúc đỉnh giữa móng chính mình.... Tuy rằng bắt đầu vẫn chưa nhận thấy được là cái gì, chính là hiện tại nếu chính mình còn không biết, kia thật là ngốc tử.

” Tiêu Thịnh!!!!!! Người..... Người, ta.....” Tĩnh Thiên Thu mặt đỏ tai hồng gằm rú, nói đúng là cái kia cảm thấy thẹn chết.

“Ân, Tiêu Thịnh làm nũng hôn hôn hai má Tĩnh Thiên Thu nói, nói: ta cương... Thiên Thu,một bên vừa nói,một bên vừa đem vật cứng nóng rực kia càng thêm ma sát Tĩnh Thiên Thu.....

Nhất thời, Tĩnh Thiên Thu mặt bị đốt đỏ bừng, ” Người này.... Người này vô liêm sỉ, đại sắc lang!” Tĩnh Thiên Thu vung ra một cái tát,đánh vào sau lưng,còn phát ra thanh âm hồng học *** đăng trên mặt đại cầu....”Người động dục cái đầu a!” Tĩnh Thiên Thu vung lên ly khai Tiêu Thịnh lập tức chạy đến địa phương rất xa, cảnh giác mà ngồi xuống....

“Người mình thích dựa trong ngực nào có không động dục a!” Tiêu Thịnh ủy khuất ô mặt nói.

” Người chết đi!.....”

“Thiên Thu, ta đây ngạnh sao đây!?”

Ta sao biết! Tỉnh Thiên Thu buồn bực vô cùng che mặt.

Tiêu Thịnh nhìn Tỉnh Thiên Thu giống tiểu dê con cảnh giác, nghĩ thầm, rằng chỉ sợ là hôm nay ăn không đến.... Thế là nói: ta đây ở trong này lấy tay giải quyết tốt lắm rồi!

Tỉnh Thiên Thu:..... Đi WC, người biến thái này. Nổi giận, Thiên Thu đem Tiêu Thịnh một phen nhốt ngoài cửa.

Không dám tưởng tượng Tiêu Thịnh thật sự đi WC.... Rồi mới..... Tỉnh Thiên Thu dùng sức lắc đầu, muốn đem cái cảnh tượng kia quăng sau đầu.... Lại nhìn đến chân giường có cái đồ vật này nọ phản quang, biểu hiện chủ nhân còn chưa tới kịp sửa sang lại cho hảo.

Tỉnh Thiên Thu đi qua đi, trong lòng nghĩ đến: hừ, bị ta phát hiện đi. Rút ra vừa thấy tựa hồ là một cái đĩa hé ra chút ánh sáng, không có tên lại có bức tranh làm kí hiệu.....

Tỉnh Thiên Thu đi đến DVD trước mặt, đem từ bàn nghi hoặc cho vào, rất nhanh rõ ràng mà phát ra....

Tiêu Thịnh đang ở WC đùa nghịch tận hứng: Thiên Thu..... Ô ô.... Lại nghe đến Tỉnh Thiên Thu một tiếng thét chói tai, thế là Tiêu Thịnh cứ như vậy bắn đi ra /..... Quần cũng chưa kịp mặc, trở lại đường ngay, bỏ chạy trở về phòng.....

“Người biến thái này!!!!!!!!!!!!” Tỉnh Thiên Thu cả giận nói.(Hầy, hai anh cứ như mèo với chuột <>

12. Chương 12: Hhhh Thịch Thang

” Người, Người..... Người này...” Luôn luôn mồm miệng lạnh lợi, Tỉnh Thiên Thu đối mặt Tiêu Thịnh vô liêm sỉ, sức chiến đấu là không, lực phòng ngự là âm.....

“Ân, là là, gia hỏa vô liêm sỉ đi?” Tiêu Thịnh vẻ mặt bình tĩnh nhìn DV, hăng hái nhìn phim nhựa gãi gãi đầu đi tới.

Mà bộ kia hoàn toàn rõ ràng, thân hình nam nhân cao lớn đặt ở dưới một người tương đối gầy yếu, thân thượng làm kịch liệt pít-tông vận động, trọng yếu hơn là... Bên trong tuyệt đối là bộ phận – nam nhân.

Tỉnh Thiên Thu một số gần như bạo đi.... Tiêu Thịnh vội vàng tiến lên vuốt mao.

“Này cũng là không có cách nào a, ta chính trực huyết khí phương cương niên kỉ kỉ..... Hơn nữa... Thiên Thu lại không cho ta bính.” Tiêu Thịnh nói, còn ủy khuất huy huy cái đuôi ẩn hình phía sau.....

“Người chết đi!” Đối mặt Tiêu Thịnh vô lại như vậy, Tỉnh Thiên Thu cảm thấy lực bất tòng tâm đến bất đắc dĩ, đến cuối cùng chỉ có thể là đổ mặt tía tai xấu mặt.”Vậy người đem cái kia tắt đi.....” Tỉnh Thiên Thu chỉ chỉ vòng vo, cái mặt không mặt mũi nào đối mặt TV.

“Gi, vì cái gì nha, đây là cho hạnh phúc chúng ta sau này, học hỏi kinh nghiệm! Thiên Thu người cũng đến hảo hảo học tập một chút!” Tiêu Thịnh hoa chân múa tay vui sướng nói.

Tỉnh Thiên Thu khó có thể tin mà quay đầu, “Người.... Hình ảnh một góc lại vừa vắn ánh vào mi mắt, phim nhựa bên trong, nam nhân gầy yếu phát ra âm thanh nhỏ *** đang trên giường, thậm chí còn chủ động bài mở đùi chính mình cho nam nhân trên người càng thêm tiến vào..... Tỉnh Thiên Thu cắn môi dưới, cảm giác đỉnh đầu bốc hơi, vội vàng vội vội hướng ngoài cửa đi..... Tiêu Thịnh theo mặt sau một phen kéo qua, đem Tỉnh Thiên Thu cả vòng quay vào lòng ngực chính mình, hai người dán hợp kín không kẽ hở, không thể làm cho Tỉnh Thiên Thu không nghi ngờ động cơ của Tiêu Thịnh.....

“Người thế nhưng lại cương! Người là quái thú sao!” Tỉnh Thiên Thu thét to muốn đẩy khai Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh cũng không để ý tới, hôn qua vành tai Tỉnh Thiên Thu, ngậm vào trong miệng hút lấy.... Hạ thân kính hướng Tỉnh Thiên Thu mà đè ép....

“Không....”

Tiêu Thịnh bài hai má Tỉnh Thiên Thu đối mặt chính mình, môi có hương thơm, đầu lưỡi rất nhanh xâm lấn khoang miệng Tỉnh Thiên Thu, “Ồ ô.....” Tỉnh Thiên Thu vô lực giãy dụa....

Bàn tay to của Tiêu Thịnh giống quạt hương bồ chui vào trong quần Tỉnh Thiên Thu, vuốt ve da thịt trắng mịn động lòng người, tay kia thì ý đồ ngăn Tỉnh Thiên Thu muốn nhảy ra, vòng đến phía sau chính mình. Một bên tận tình dẫn đầu lưỡi cùng Tỉnh Thiên Thu chơi đùa.....

“Không, ” thật vất vả có cơ hội đẩy Tiêu Thịnh ra mà thở dốc, rồi lại bị túm qua hôn môi..... Cảm giác được dự vọng Tiêu Thịnh đang thiêu đốt..... Thậm chí đốt tới trên người chính mình, cùng với DV bên trong, hai nam nhân tứ chi giao triền va chạm vang vọng tiếng nước, Tỉnh Thiên Thu cũng chỉ có thể mặc Tiêu Thịnh muốn làm gì thì làm, liên nhắm hai mắt lại.....

Tiêu Thịnh chậm rãi đem Thiên Thu mang vào bên giường..... Ôn nhu kêu lên: Thiên Thu.... Mở to mắt.

Tỉnh Thiên Thu mở đôi mắt tràn đầy thủy quang, mê mang nhìn Tiêu Thịnh. Tay Tiêu Thịnh dẫn tay Tỉnh Thiên Thu đi vào dây lưng của mình.....

“..... Người” Tỉnh Thiên Thu trừng mắt nhìn, sinh khí qua mặt.

Tiêu Thịnh ở quai hàm Tỉnh Thiên Thu toàn tâm toàn ý hôn một chút nói: ta nghĩ muốn người..... Trợn tròn mắt nhìn Tỉnh Thiên Thu, Tiêu Thịnh không được đồng ý liền gia tăng xây dựng sự chuyên nghiệp của mình..... Giải khai quần áo Tỉnh Thiên Thu, đầu lưỡi ẩm ướt gặm cắn, quần áo che đầy càng thêm trắng nõn, mang thêm chút nước khắc lên dấu ngân, bắt quá trong chốc lát, Tỉnh Thiên Thu da thịt bị gặm cắn đến đỏ bừng.

“Người không cần..... Sẽ bị nhìn đến.....” Tỉnh Thiên Thu khẽ gọi nói.

“Sẽ không, thân thể của người chỉ có thể cho ta xem, không để cho những người khác xem, được không?” Tiêu Thịnh trừng phạt ở trước ngực yếu ớt của Tỉnh Thiên Thu, dùng sức cắn một chút.....

“A..... Người, hỗn đản.....”

Tay Tiêu Thịnh trượt vào giữa quần lót Tỉnh Thiên Thu, đồng thời đem tay Tỉnh Thiên Thu cũng đặt ở phía trên đang dâng trào của mình, lửa nóng giống như chiếm được cổ vũ, Tỉnh Thiên Thu tay theo hơi lạnh tới gần, thế nhưng nhảy lên một chút..... Tỉnh Thiên Thu lúng túng tựa đầu chôn vào ngực Tiêu Thịnh, cảm thụ *** đang lấn mất lý trí..... Tỉnh Thiên Thu toàn thân quần áo đều bị lột hết, giống sơn dương chuẩn bị làm thịt, cảm thấy thẹn bị Tiêu Thịnh đặt ở dưới thân, lúc này Tỉnh Thiên Thu mới hiểu được Tiêu Thịnh vừa rồi đối chính mình nói muốn mình là ý tứ gì.

“Chờ một chút, Tiêu Thịnh..... Chúng ta như vậy quá nhanh, ta còn không..... Còn không có làm tốt.....Ngô.” Tiêu Thịnh ngăn chặn miệng Tỉnh Thiên Thu, đầu lưỡi linh hoạt giống con rắn, trượt ở trong khoang miệng quấy lấy....

Tiêu Thịnh tay dưới vuốt ve thân thể tuyệt mỹ, đây là vì chính mình nở rộ..... Giống như lang tham dục, ánh mắt làm cho Tỉnh Thiên Thu lúng túng lùi thân về, Tiêu Thịnh lại làm cho hắn một lần vì chính mình triển khai, Tỉnh Thiên Thu gắt gao khép lại che lấp bộ vị yếu ớt dưới hai chân, Tiêu Thịnh cúi đầu.....

“.....Cái gì! Không cần..... A.....” Tỉnh Thiên Thu thét chói tai, địa phương yếu ớt hoàn toàn bị ngậm vào trong miệng Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh ra sức động đầu lưỡi, Tỉnh Thiên Thu cơ hồ có thể cảm thụ được đầu lưỡi lướt qua lỗ nhỏ, khiến cho kẻ khác có cảm giác run rẩy..... Tỉnh Thiên Thu muốn khép lại hai chân, đem đầu Tiêu Thịnh hướng lên trên.... Tiêu Thịnh ngẩng đầu lên, ánh mắt chuyên chú giữ lấy hơi thở, nói: đây là ta lần đầu tiên vì người khác làm cái này, ác, Thiên Thu..... Nhận ta đi,

Tỉnh Thiên Thu: người ngu ngốc này, thực bẩn a, buông.....

Tiêu Thịnh: không bẩn a, người nơi này hảo ngọt. Vừa nói một lần lại cúi đầu giống ăn kẹo que vậy trụ hút lấy, “Thiên Thu nơi này cũng xinh đẹp, hoàn toàn vô ích, đều là màu phấn hồng.....”

“Người dùng quá sao!” Tỉnh Thiên Thu cũng không biết vì cái gì động kinh hỏi một câu như vậy. Như là ghen, giống người yêu chất vấn.

“Phốc.....” Tiêu Thịnh nhin không được phát ra tiếng cười.

“Người cười cái đầu, ” Tỉnh Thiên Thu e lệ dùng gối đầu che đầu.

Tiêu Thịnh ly khai cái gối che khuất Tỉnh Thiên Thu, thân hình rộng lớn bao trùm, bộ phận nóng rực vừa vận khảm nhập giữa hai chân Tỉnh Thiên Thu, Tiêu Thịnh vận động nửa người trên, vật cứng liền dính ở tại mông Tỉnh Thiên Thu. Tiêu Thịnh nhìn Tỉnh Thiên Thu nói: cho nên nói muốn đem lần đầu tiên lưu cho Thiên Thu a..... Thiên Thu,... Vừa nói, một bên mang Tỉnh Thiên Thu kéo hai người dán tại hạ thân cùng một chỗ..... Tỉnh Thiên Thu lùi tay về, rồi lại bị nắm trụ, cái kia bành trướng đến mức tận cùng.

“.....”

“Thiên Thu, hảo hảo cảm thụ ta.” Tiêu Thịnh lấy ra trơn tề (..... Dự mưu đã lâu) tay lấy ra một ít, rồi tìm tòi dưới thân Tỉnh Thiên Thu đi vào.

“A..... Đó là cái gì.....” Tỉnh Thiên Thu giãy dụa suy nghĩ.

“Ngô..... Không cho người bị thương gì đó” Tiêu Thịnh nghiêng thân hôn trụ Tỉnh Thiên Thu, ngón tay tìm được những nếp uốn, dùng ma thủ vuốt ve quanh thân, dính đi vào.....

“Không cần..... Ô ô” Tỉnh Thiên Thu kêu lên, bị Tiêu Thịnh hôn trụ miệng, khó có thể phát ra thanh âm.

“Không cần sợ hãi, Thiên Thu. Ta nhin không được.” Nhìn Tiêu Thịnh trên ót đầy mồ hôi, cùng với dưới thân cái kia giường nanh múa vuốt, thật sự phải giống cuộn phim vừa rồi giống nhau, phóng tới ở trong thân thể đi sao!? Tỉnh Thiên Thu quả thực không thể tin tưởng..... Nhưng là trước mặt nam nhân này..... Chính mình thế nhưng một chút đều luyến tiếc hấn khổ sở..... Thảo nguyên điều hơi thở, biểu hiện rất rõ ràng đối chính mình sủng nịch vô tận..... Đáy lòng chính mình thanh âm đều kêu gào: giao cho hấn đi..... Tin tưởng hấn.....Thích....

Khi ngón tay gia tăng đến 3 ngón, Tiêu Thịnh đã muốn hoàn toàn cảm nhận được bên trong Tỉnh Thiên Thu vô cùng ấm áp, cả nội vách tường cơ hồ là kẹp lấy ngón tay chính mình..... Tưởng tượng đến lập tức muốn đi vào nơi này, ngày tư đêm nghĩ muốn cùng người kết hợp, Tiêu Thịnh quả thực phải bùng nổ..... Nhưng mà muốn quý trọng song phương lần đầu tiên, cũng không có thể làm cho Tỉnh Thiên Thu bị thương.....

Ở phía sau, tay mang cảm xúc thâm nhập càng sâu thêm, Tiêu Thịnh nhìn Tỉnh Thiên Thu thần tình đỏ bừng nói:..... Người không cần..... Ta..... Nói có thể nào, Tiêu Thịnh lại lập tức nghe ra đại khái là Thiên Thu mời..... Tựa như con thỏ ở đội lột đại hôi lang nói: đến ăn ta đi đến ăn ta đi.....

Tiêu Thịnh rút tay ra, đỡ lấy vật cứng chính mình sắp nổ mạnh, một tác một tác đẩy mạnh vật nóng cùng lên thiên đường.....

“A..... Ngô ô ô ô.....” Tỉnh Thiên Thu cảm nhận được ngoại vật xâm lấn đến trong cơ thể, mang đến đau đớn cùng cảm ngứa ngáy, nắm chặt ga giường, ngón tay trắng bệch.” Đau quá..... Tiêu Thịnh.....”

Tiêu Thịnh dính dây thắt lưng, cảm thụ nội vách tường ẩm ướt, nói: Thiên Thu...

13. Chương 13: Tiếp Theo Thịt

Hai người đều không có kinh nghiệm, nhìn Tỉnh Thiên Thu nhần mảy, cả người bởi vì đau đớn mà thân thể cuộn lại, ngay cả chính mình cũng không có dự đoán được cho dù làm trơn lâu như thế, chính mình vẫn đang sắp bị hút mất, Tiêu Thịnh lấy tay lau mồ hôi cho Tỉnh Thiên Thu, một bên nâng thân thể muốn rút về, lại lơ đãng ma sát tới nơi nào.....

” A..... Đó là.... Cái gì.....” Tỉnh Thiên Thu bởi vì tình linh cảm nhận được, thậm chí như điện giật toàn thân, đùi co rút run run một chút, toàn thân phát ra sắc thái diễm lệ *** mỹ, thân thể đỏ bừng để lộ hào quang, thậm chí vô ý thức đem một đùi vòng qua thắt lưng Tiêu Thịnh, lúc thường đều luôn một bộ lạnh lùng, cho dù lần trước hai người lần đầu tiên cho đụng vào nhau, Tiêu Thịnh cũng không có thể thấy phong thái bình thường như vậy.....

“Người.....” Tỉnh Thiên Thu cảm giác vật cứng trong cơ thể lại một lần nữa lớn hơn, mở to con ngươi nhần lại nhìn Tiêu Thịnh, như ý lại buông tha nằm xuống, dùng một cái cánh tay che khuất mặt.....

” Thiên Thu.....” Tiêu Thịnh cúi thân hôn trụ Tĩnh Thiên Thu, lau khuôn mặt bị che khuất đầy mồ hôi ẩm ướt, dịu dàng trên mặt Tĩnh Thiên Thu bởi vì *** mà càng phát ra gương mặt yêu kiều, Tiêu Thịnh coi như trân bảo, hôn môi này không làm tan đi cơn băng lạnh trong tâm người, một tay chậm rãi phủ đến chỗ hai người đang gắt gao tương liên mập mờ, nói: “Ta ở bên trong người..... Hảo nhanh..... Thiên Thu, ta có thể hay không động..... Tiêu Thịnh đem mồ hôi nhỏ giọt, đầu dựa vào gáy Tĩnh Thiên Thu cọ đến, mà cái đồ vật kia còn ở trong hậu huyệt Tĩnh Thiên Thu.....

“Người là ngu ngốc sao! Loại chuyện này..... Không nên hỏi ta....” Tĩnh Thiên Thu quát. Bởi vì thanh âm chấn động, Tiêu Thịnh cơ hồ có thể cảm nhận được hai người gắt gao mà kết hợp thành một, tràn ruột căng mà ẩm áp, hai người bất động, đem cơn thịnh của Tiêu Thịnh cấm ở bên trong hướng vào phía trong hút lấy.....

“Ngô.....” Tiêu Thịnh khó nhịn dùng một bàn tay để nạo bên Tĩnh Thiên Thu, tay kia thì an ủi bộ vị yếu ớt của Tĩnh Thiên Thu bởi vì đau đớn mà héo rút.....

” A..... Cảm nhận được dự vọng tiến đến, Tĩnh Thiên Thu kinh động kẹp chặt vật trong cơ thể đang bắt đầu trều sấp, cơn thịnh thô lớn không lưu tình chút nào đâm đến ở chỗ sâu nhất, “Tiêu Thịnh..... Không cần.....Chậm..... Chậm một chút.....” tiểu huyệt Tĩnh Thiên Thu đã muốn bị trều sấp biến thành màu đỏ sẫm, giống xử nữ đối Tiêu Thịnh nhiệt tình gọi mời..... Một chân khác cũng đặt lên thất lũng Tiêu Thịnh, ý đồ muốn cân bằng không bị bao phủ.....

Tiêu Thịnh đem tay Tĩnh Thiên Thu đang kéo ga giường, hai tay để lên bả vai mình, một bên trều sấp nhanh hơn, tay kia thì cũng an ủi chỗ yếu ớt bắt đầu ẩm ướt rỉ giọt của Tĩnh Thiên Thu, nó nhu thuận đỉnh khởi, màu phấn hồng hoàn mỹ bị xoa nắn đến đỏ bừng, quanh thân bộ lông thưa thớt không biết là bởi vì mồ hôi hay là mưa móc thừa dịp bám vào một bên, Tiêu Thịnh nhìn không được đem tầm mắt hướng xuống phía dưới di động, tử huyệt đã ngạnh tím giống như đao bổ ra khó có thể tưởng tượng có thể cất chứa vật cứng như thế, mạnh mẽ trều nhập, thậm chí có thể nhìn đến nội vách tường nộn thịt nhô ra, cả quanh thân không biết là dịch thể ai, chậm rãi thâm nhập đi vào, mãnh liệt mà trều sấp phát ra tiếng nước phốc phốc..... Tiêu Thịnh cảm giác chính mình bị cảnh tượng này kích thích, một cỗ nhiệt biến toàn thân nóng rực từ dưới dâng lên, giống như hơi nước, xoay tròn cơn thịnh, cuối cùng tìm được điểm nhỏ mẫn cảm kia.....

“A.....” Tĩnh Thiên Thu phát ra tiếng thét chói tai cao vút..... Bị kích thích, dùng hết toàn thân khí lực buộc chặt tiểu huyệt, bắn ra dịch thể màu trắng, phun ở trên ngực Tiêu Thịnh, cùng lúc đó, trong cơ thể rất nhanh tiến nhập một cỗ nhiệt lưu, bắn tới chỗ sâu nhất.....

” Ô..... Tiêu Thịnh!!!!” Tĩnh Thiên Thu hữu khí vô lực mà đám đánh tựa vào trên người nam nhân, lại cảm giác bả vai có chất lỏng nóng nóng, hai tay đem trụ mặt Tiêu Thịnh vừa thấy.....

“Người này biến thái!!!! Suy nghĩ cái gì a!” Thật không ngờ Tiêu Thịnh thể nhưng một bên cao trào một bên chảy máu mũi..... (quả nhiên được.... Huyết khí phương cương tiểu công quân)

“Thiên Thu bên trong thật thoải mái..... Vốn đang có thể liên tục càng lâu..... Ô ô ô.....” Tiêu Thịnh làm nũng nói.

“Thiên Thu người lại đánh ta..... Người ta thực suy yếu!!!!!!!!!!!!”

“Cút..... Đem gì đó của người xuất ra đi!” Thiên Thu suy yếu đỡ lấy cái trán.

“Ta không cần!..... Thiên Thu chúng ta lại đến một lần đi.....”

”.....”

14. Chương 14: Mới Không Phải Ngốc Khuyển

“Người, phải ở trên người ta nằm úp sấp bao lâu? Nặng muốn chết, đi xuống cho ta.” Tĩnh Thiên Thu mệt mỏi đưa một bàn tay đẩy nam nhân trên người, lại phát hiện Tiêu Thịnh thể nhưng đang ngủ, biến thành Tĩnh Thiên Thu đỏ khốc đỏ cười, tay nam nhân nằm trên va chạm vào trong ngực in rõ vân da, làn da màu đồng in lên những lớp mồ hôi của hai người không biết là ai, giống sương sớm chiếu vào cỏ xanh không có

lúc nào là không ra lộ hơi thở khỏe mạnh, Tỉnh Thiên Thu nhẹ nhàng di chuyển thân thể, lúc đứng dậy nhất thời cảm nhận được thân thể giống bị xe lửa nghiền, cả người bị xé rách thành hai nửa. Bước một chân muốn đi phòng tắm rửa sạch thân thể một chút, vừa mới đứng dậy, trong cơ thể chỗ sâu nhất chảy ra troc dịch, thuận theo cái đùi trắng nõn in dấu răng cắn thật sâu uốn lượn chảy xuống.

“Ngô....” Tỉnh Thiên Thu che miệng lại, nhin xuống loại cảm giác thấy thẹn, trí nhớ lúc hai người kết hợp như nước ập đến, hậu huyết đều hỏa nhứt nhứt đau đớn, còn có thể thấy như những con kiến bò toàn thân phát ngứa, Tỉnh Thiên Thu khép lại hai chân muốn thu lại hậu phương sử dụng quá độ, nơi đó nhất định bởi vì thường xuyên sử dụng mà hồng thấu, thậm chí có thể cảm nhận được không khí tiến vào cái bộ vị kia, mà chuyện Tỉnh Thiên Thu càng thêm lo lắng, bên trong còn giấu mầm móng Tiêu Thịnh hội tụ ở trên ga giường. Nghĩ đến như vậy, Tỉnh Thiên Thu che mặt, lại cố gắng muốn đứng lên, lại ngay cả chân đều đứng không thẳng lập tức té lăn trên đất. Thanh âm này cuối cùng khiến cho mãnh thú trên giường đang thoả mãn tỉnh táo lại, Tiêu Thịnh một cánh tay ngăn đón qua giường bên kia, lại thấy trống không, khẩn trương mở mắt ra gọi: “Thiên Thu.” Cả người nhảy đánh đứng lên nhìn đến Tỉnh Thiên Thu trong cơn giận dữ ngồi dưới đất nhìn chính mình, cũng không bận tâm, xuống giường nâng Tỉnh Thiên Thu dậy hỏi” người sao vậy?”

Tỉnh Thiên Thu đáy lòng rít gào nói còn không phải bởi vì người này không biết tiết chế. Trên mặt lại hạ mi mắt nói: ta muốn đi tắm rửa, không đứng vững.

Tiêu Thịnh đau lòng nhìn Tỉnh Thiên Thu, hôn lên cái trán trơn bóng nói: “Thật có lỗi, ta vừa rồi hơi quá đáng.” Một phen ôm ngang lấy Tỉnh Thiên Thu “: người cho ta xuống dưới, bộ dáng này là gì, ta cũng không phải nữ nhân. Hơn nữa..... Người không thể mặc quần áo sao?!!!!!!”

Tiêu Thịnh nhìn thiên hạ trong lòng ngực hồng mặt thẹn thùng, trong lòng giống như hát vang, này mỹ nhân cuối cùng là của lão tử, ha ha ha, hận không thể đem khắc vào tâm. Một bên không sao cả nhún vai nói: “Dù sao cũng xem, người cũng thấy đấy.”

Tỉnh Thiên Thu: “..... Người!”

Tay sờ va chạm vào mỗi tác da thịt tinh tế, đều là chính mình, tay không khỏi đi xuống đến chỗ vừa rồi cát chứa chính mình tàn sát bữa bãi, nhất thời tỉnh ngộ đó là cái gì, cùng với vì cái gì Tỉnh Thiên Thu cuống quýt muốn đi phòng tắm.

“Ngu ngốc, tay người sờ gì a.” Tỉnh Thiên Thu cảm giác được Tiêu Thịnh đại chưởng theo trên lưng hạ xuống khiến cho một trận run rẩy.

Tiêu Thịnh một phen hôn trụ Tỉnh Thiên Thu, cũng thẹn thùng, Tỉnh Thiên Thu bị khuôn mặt này ra vẻ ngưỡng ngừng mà ghé tởm. Đẩy Tiêu Thịnh ra nói: “Người mặt đỏ cái rắm a, đi tìm cái chết đi”

Tiêu Thịnh thật cẩn thận ôm lấy vợ chính mình hôn nhẹ, đi vào phòng tắm, đem Tỉnh Thiên Thu đặt ở xô-fa phòng tắm, lại đi hoà nước ấm. Tỉnh Thiên Thu trên người quấn một cái khăn, mặt đỏ đồng đồng nhìn cánh tay cường tráng của Tiêu Thịnh, cái lưng cao rộng ở kính mặt phản quang nhu hòa mà ấm áp.

“Thiên Thu, Thiên Thu. Xem ngây người sao? Lão công ta đẹp đi.” Tiêu Thịnh quay đầu đến liền nhìn đến Tỉnh Thiên Thu khoác cái khăn, thủy quang liên diễm mình gần người, mềm mại nhu thuận khoát lên trên trán, đã không có hơi thở lạnh lùng, lúc này Tỉnh Thiên Thu giống như trẻ vài tuổi, giống tính trẻ con chưa ra khỏi bọc, hai chân thon dài ở dưới lớp khăn hiện lên, không khỏi làm Tiêu Thịnh nhớ tới cái chân vừa mới mới găt gao kẹp lấy chính mình, thế là Tiêu Thịnh lại ở giữa không gian suy nghĩ.

“Tiêu Thịnh, người biến thái này. Lại suy nghĩ cái chuyện hạ lưu gì.” Tỉnh Thiên Thu nhìn Tiêu Thịnh đối diện, mũi máu chảy thành sông đỏ khốc đỏ cười chửi bậy.

“Đến đây, hôn nhẹ. Hôn ta một chút.” Tiêu Thịnh giống tử cẩu quấn lấy Tỉnh Thiên Thu.

“Cút ngay.” Tỉnh Thiên Thu dùng sức toàn lực tách nam nhân ra.

“Cho ta giúp người rửa sạch bên trong là được, đến, mở ra đùi.” Tiêu Thịnh vô sỉ đùa giỡn.

“Không cần, ta chính mình đến.” Tỉnh Thiên Thu gọi vào.

“Người xem không đến bên trong, ta bắn rất sâu bên trong....

“Người im miệng, hạ lưu.” Tỉnh Thiên Thu che miệng Tiêu Thịnh, không nghĩ tới ngón tay Tiêu Thịnh vẫn là thừa cơ đi vào.

” Ô ô..... Xuất ra đi.” Tỉnh Thiên Thu nhin không được than nhẹ, muốn thông qua đê ép làm cho ngoại vật xâm nhập trong cơ thể đi ra ngoài, cũng không chú ý kẹp chặt ngón tay Tiêu Thịnh.

“Ngô, bảo bối, người thực nhiệt tình.” Tiêu Thịnh động dục liếm ngón tay ẩm ướt, còn phát ra thanh âm tầm tắc như ăn tốt lắm.

“A, không cần.” Tỉnh Thiên Thu run rẩy kêu, giống như sơn dương bất lực.

Trong phòng tắm một mảnh lửa nóng hướng lên trời, trận tắm này giằng co đại khái nhiều giờ, Tiêu Thịnh mới ôm Tỉnh Thiên Thu tình trạng kiệt sức đi ra, Tiêu Thịnh thần thanh khí sảng, mà ăn sạch Tỉnh Thiên Thu giống tử thi đang mê man.

Đi vào phòng ngủ, Tiêu Thịnh đem Tỉnh Thiên Thu cẩn thận đặt ở trên giường, nhìn qua không sạch sẽ lắm, rồi đột nhiên nhìn đến trên ga giường dính đầy dấu vết hai người để lại, cúi chút nữa xem thế nhưng nhìn đến một vài vết máu, đây là?

Tiêu Thịnh đột nhiên tỉnh ngộ lại, chính mình lỗ mãng thế nhưng làm cho Thiên Thu bị thương, Thiên Thu cũng không có oán giận một tiếng, chính mình còn không chút nào tiết chế lại ở phòng tắm muốn hấn một hồi, mà chính mình lại không chút nào nhận ra hại Thiên Thu bị thương.

Nghĩ vậy, Tiêu Thịnh hưng phấn, cái lỗ tai lại kéo thẳng dậy, lấy tay theo mép giường vuốt ve vết máu một vòng, giống ma, Tỉnh Thiên Thu là của chính mình. Đây là chứng minh, chính là của ta, Tiêu Thịnh chậm rãi nhắm mắt lại, lại mở mắt ra trong mắt tinh quang một mảnh, làm sao còn có bộ dáng ngốc khuyển.

15. Chương 15: Ngọt Ngào Sau Hôn Nhân? ?

Nhưng không có nghĩ đến Tiêu Thịnh không biết dùng thủ đoạn gì, cha mẹ Tiêu Thịnh thế nhưng một đêm không quay về. Một đến bất tỉnh, Tỉnh Thiên Thu cũng hoàn toàn quên chính mình không có quay về phòng ngủ, cảm giác ngủ thẳng đến giữa trưa bị hương khí nồng đậm làm tỉnh lại.

” Tiêu Thịnh, ” Tỉnh Thiên Thu nhìn khoảng không bên giường, há mồm gọi vào. Thanh âm lại khàn khàn thấp đến không nhận ra. Không khỏi cau đôi mày đẹp. Tay xoa vạt áo sơ mi sạch sẽ, nhẹ nhàng khoan khoái không đến chán ghét, ga giường dưới thân cũng là đồi qua. Theo hướng cửa phát ra thoang thoang mùi thơm, cùng với thanh âm va chạm của xoang nổi. Tỉnh Thiên Thu nhin không được ngạc nhiên, là Tiêu Thịnh sao? Hấn thế nhưng còn có thể nấu cơm??Ngô.

Trong phòng bếp, Tiêu Thịnh quả thật đeo tạp dề cố gắng vì Tỉnh Thiên Thu làm bữa sáng, trong đầu lại hiện lên chuyện kia cùng câu nói kia, nhân sinh giữa hạnh phúc nhất là nhìn vợ ở bên cạnh mình tỉnh lại, sáng sớm nhìn vợ ngủ ở khuỷu tay mình, Tiêu Thịnh trong lòng tràn đầy hạnh phúc, tràn đầy cả ***g ngực, về mặt im lặng ngủ tỏ rõ tác cầu vô độ, mi mắt bao trùm thần nhiên, mệt mỏi mà nhu thuận. Tiêu Thịnh thương yêu không thôi. Nghe được thanh âm trong phòng hì hì tác tác, Tiêu Thịnh nghĩ Tỉnh Thiên Thu đại khái là đã tỉnh. Cẩn thận đẩy cửa ra bụng đồ ăn thơm ngào ngạt qua cửa, đối người đang muốn xuống giường nói nói: “Thân ái, ăn một chút gì đi.” Tất cung tất kính bưng cơm canh.

Tỉnh Thiên Thu nhìn người trước mặt sắc thái xanh xao kinh ngạc hỏi: “Đây là chính người làm? Hoàn toàn không chú ý Tiêu Thịnh đang dương dương tự đắc.”

Tiêu Thịnh đắc ý cười nói: “Ta rất lợi hại đi, đến ném thử đi.” Một bên múc một chén cơm, cùng mùi canh thơm nức.

Tỉnh Thiên Thu khó có thể tin, múc một miếng nhỏ chậm rãi đưa vào trong miệng, thật không ngờ hương vị xuất hồ ý liệu, tương đương ngon miệng. Tỉnh Thiên Thu chọn mi, nói: “Ngô, miễn miễn cường cường, người ở nơi nào học?”

Tiêu Thịnh gãi đầu, tuy rằng chờ mong Tỉnh Thiên Thu khích lệ chính mình thuận thế cầu hôn, chính là người yêu ngạo kiều như thế, chỉ sợ sẽ không nói lời nói thật đi. Thế là phải trả lời: “Ta chính mình học a, trước đây không có người quản, phải chính mình nấu cơm, dần dà nấu được một chút.”

Tĩnh Thiên Thu đột nhiên nhớ tới Tiêu Thịnh trước kia có đối chính mình nói hai người có trải qua tương tự, mà hiện tại cha mẹ Tiêu Thịnh cũng là cả đêm cũng không lộ diện, chìa tay đến tay Tiêu Thịnh, muốn mở miệng an ủi, lại không biết nói cái gì cho hảo.

Tiêu Thịnh nhìn Tĩnh Thiên Thu liền biết hẳn muốn nói chút gì, hôn Tĩnh Thiên Thu một chút, nhu tình tràn đầy nhìn Tĩnh Thiên Thu nói: “Có người ở là đủ rồi.”

Tĩnh Thiên Thu lại nhìn đến miếng rau xanh, thất bại đỡ lấy cái trán, hối hận vì vừa rồi muốn an ủi.

Ngày kế, hai người lần lượt tới trường học, bạn cùng phòng nhìn Tiêu Thịnh vẻ mặt hoa nở nhộn nhạo, không khỏi trêu đùa: “Tiểu tử người gặp gỡ chuyện tốt gì sao? Vui vẻ như thế? Đoạn thời gian trước còn giống con cẩu tử.”

Tiêu Thịnh ra về âm thầm cười mà không nói.

Mà Tĩnh Thiên Thu bên này lại bi thảm hơn, gian nan thoát khỏi nam nhân kia, lại phát hiện đi đường đều thực gian khổ, khó có thể mở miệng, địa phương tựa như nhét một cái trứng chim, thế nào cũng vô pháp, Please loại cảm giác chán ghét, giống con gà mái cổ găng khép lại hai chân, Tĩnh Thiên Thu thật hối hận ngày hôm qua hiến thân. Biểu tình cứng ngắc tiêu sái tiến phòng ngủ, lại cứng ngắc ngồi xuống, tùy theo cơn đau nhe răng trợn mắt.

Rất nhanh, liền truyền đến tiếng đập cửa, Tĩnh Thiên Thu không nghĩ là ai, miễn cưỡng ngồi, người tới nghe thấy bên trong không có phản ứng, liền đành chỉ gõ cửa. Khi Tĩnh Thiên Thu nghĩ đến người nọ đã bỏ đi liền gặp thời, lại nghe đến cái thanh âm chìa khóa xoay tròn. Tĩnh Thiên Thu kinh ngạc nghĩ chẳng lẽ là đã lâu không xuất hiện, học trưởng đã trở lại sao? Mới vừa suy nghĩ, lại nhìn thấy Tiêu Thịnh xuất hiện ở cửa.

“Người...” Tĩnh Thiên Thu vươn tay chỉ, khó có thể tin nhìn thần nhân này, ngay cả phòng ngủ, cái chìa khóa đều có sao? Đứng dậy lại đau phải chau mày, tang thương ngồi xuống.

” Hắc hắc, ” Tiêu Thịnh cười làm lạnh, vội vàng thuận mao nói, “Ta sợ người gặp chuyện không may thôi, cho nên liền.....”

” Cho nên sẽ thuận tay làm một cái chìa khóa?” Tĩnh Thiên Thu nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

“Đúng, đúng., gì, không nói này, ta mua thuốc đến giúp người xoa.” Tiêu Thịnh xách túi plastic bước đến bên giường, kéo Tĩnh Thiên Thu hướng trong lòng ngực.

Tĩnh Thiên Thu hỏi câu không đầu không đuôi: “Thuốc cái gì? Ta không có bị thương” một bên khước từ. Rồi mới nhớ tới Tiêu Thịnh ám chỉ cái gì, nháy mắt mặt đỏ tới rồi cái lỗ tai, găm rú nói: “Người chết đi, người còn muốn không biết xấu hổ! Tĩnh Thiên Thu quay đầu muốn trốn.

Tại phương diện về sự việc trên, Tĩnh Thiên Thu chưa từng có thắng, cho tới bây giờ. Cho nên Tiêu Thịnh vẻ mặt bình tĩnh, một bên sử dụng lực đạo không đến nỗi làm đau Tĩnh Thiên Thu, một bên đường như không có việc gì cời quần Tĩnh Thiên Thu.

“A.....” Tĩnh Thiên Thu che miệng lại, oán hận nhìn Tiêu Thịnh, đôi mắt to chứa lệ quang giống con nai uớt át mà xinh đẹp. Hai người thân mật tiếp xúc số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, chính là Tiêu Thịnh lại càng ngày càng quen thuộc, rất nhanh lột quần chính mình, rất nhanh đem thuốc mỡ từ ngón tay xâm nhập giữa hậu huyết sưng đỏ của Tĩnh Thiên Thu, hơn nữa trên mặt vẫn là một bộ ra vẻ đạo mạo, Tĩnh Thiên Thu rất hận, nghiêng răng cắn một ngụm ở bắp vai cứng rắn của Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh ăn đau nhú nhú mày, tay kia thì nhàn rỗi trượt qua, đưa khuôn mặt Tĩnh Thiên Thu đang cắn ra, đáp lại cánh môi hồng liền hôn đến, còn phát ra thanh âm nhục dục..... Giống kẹo, vươn đầu lưỡi quấn lấy đầu lưỡi Tĩnh Thiên Thu đang chạy trốn, dùng sức liếm hôn.

Rất nhanh, Tĩnh Thiên Thu liền thất thủ, mềm nhũn tựa vào trong lòng ngực nam nhân, vẻ mặt như rằng mây đổ. Trong cơ thể, ngón tay của Tiêu Thịnh không ngừng làm mấy chuyện xấu, trở mình, “Ồ.....” Tĩnh Thiên Thu ngay cả ngón chân đều phải cuộn lui, bị kích thích đến một chút lập tức làm cho toàn thân tê dại, bởi vì không thể sử dụng khí lực, thậm chí ngay cả cự tuyệt cái hôn điên cuồng, khí lực đều không có.

Tĩnh Thiên Thu cam chịu nhắm mắt lại, thừa nhận tình yêu tràn ngập vô hạn, giống như mưa rền gió dữ, ngửa mặt, giống thiên sứ trắng noãn không tỳ vết, nếu không phải Tĩnh Thiên Thu hiện nay cái miệng nhỏ nhắn phía dưới còn sưng đỏ, Tiêu Thỉnh cơ hồ vừa muốn hóa thú, người trong lòng ngực đều đang run rẩy, vô ý thức túm ống tay áo chính mình, khuôn mặt sạch gọn rạng rỡ.....

Tay Tiêu Thỉnh dơ lên, vuốt ve cái mông tròn xoe của Tĩnh Thiên Thu, thô lỗ xâm chiếm, bù lại nội tạng dâng lên khi không thể giải quyết dục vọng.....

Tĩnh Thiên Thu bất thành lình bị xoa nắn mà mở mắt, thuận theo đôi mắt Tiêu Thỉnh như bùng cháy mà tổn thương, giống con mèo nhắm mắt lại, mặc quân muốn làm gì thì làm.....

16. Chương 16: Tiểu Ba Phong Ba

Vốn nên là ngọt ngào mật mật trong cuộc sống sau hôn nhân, chỉ sợ là chuyện tình lần trước chọc giận Tĩnh Thiên Thu, vài ngày vắng vẻ Tiêu Thỉnh giống oán phụ trong thâm cung quay quanh ở cửa đối tiểu cây tiên nhân cầu khô héo, nhất thời thở dài.

“Ai.....”, Tiêu Thỉnh vặn vẹo cổ, một tay không có chút phản ứng lấy di động, một bên ngửa mặt lên trời bốn mươi lăm độ rơi lệ. Theo lý thuyết, hiện tại mà xem, chính mình còn có bất mãn cái gì đây? Hai người có thể nói là thỏa thuận ngầm là kết giao, tuy rằng Tĩnh Thiên Thu chưa từng nói thích chính mình, tuy rằng đến bây giờ, cho tới bây giờ đều là chính mình điện thoại liên hệ Tĩnh Thiên Thu hoặc là chủ động mặt dày mày dạn dấn lấy. Nhưng là Tiêu Thỉnh biết, ở trong lòng Tĩnh Thiên Thu đã muốn vì chính mình mở cánh cửa tâm hồn ra. Nhưng mà vô luận vẫn là muốn bị chính mình nhìn trúng người ta nói thích đi.

Trong phòng ngủ, nam sinh đối với trạng thái vu xuân, Tiêu Thỉnh đã tập mãi thành thói quen. Nhưng là đại khái ai cũng không biết, bên người này, bạn cùng phòng cũng không biết hẳn là ngốc khuyển.

Tĩnh Thiên Thu đã nhiều ngày chưa làm báo cáo, bị gây sức ép sắp hóa thành yêu quái mà thăng thiên. Tiêu Thỉnh đều là mỗi ngày đúng giờ gửi tin nhắn cho chính mình, lời ngon tiếng ngọt hoặc là nhắc nhở chú ý thân thể. Tĩnh Thiên Thu chưa từng có hồi đáp, tựa hồ quan hệ hai người ngay từ đầu chính là như vậy, thói quen Tiêu Thỉnh hay ôn nhu sủng nịch, thừa nhận tất cả cảm giác đến từ sinh khí, bị thương hoặc là vui sướng. Tĩnh Thiên Thu không biết biểu đạt, nghĩ đến đây có thể là cách duy trì cảm tình tốt nhất. Mở ra di động, dò đến hộp thư, mới phát hiện Tiêu Thỉnh gửi cho mình một tin nhắn cuối cùng là hôm trước. Tĩnh Thiên Thu không hề nhíu mày, lấy lại bình tĩnh ngồi trở lại máy tính trước mặt, bắt đầu tiếp tục công tác báo cáo, viết viết, ánh mắt cũng không rời hướng di động, giống như sẽ tùy thời hội nhảy ra một kính hi, trong lòng giống như là có vô số con kiến, Tĩnh Thiên Thu dĩ nhiên ngồi không yên ổn. Cuối cùng vươn tay do do dự dự mở ra, đến chỗ tin nhắn, mới phát hiện nguyên lai chính mình chưa từng chủ động nhắn cho Tiêu Thỉnh, thời điểm đó sẽ có hẳn đưa đến bên miệng những đồ ăn ngon nồng đậm, thời điểm cảm bệnh sẽ có hẳn ở bên cạnh giữ chiếu cố, ngay cả hôn môi đều là cho tới bây giờ dựa theo cách thức của chính mình, tất cả khoan dung cùng sủng nịch, bản thân Tĩnh Thiên Thu lúc này mới cảm nhận được.

Ngoài cửa sổ phía dưới là căn tin huyền ảo, theo căn tin đi vào lại đi ra cả trai lẫn gái kết bạn thành đàn, tiếng hoan hô truyền cười không ngừng. Tĩnh Thiên Thu vén màn nhìn một loại không khí nóng nực như vậy, chính là bởi vì bên người không có người kia, chính là không có tiếng huyền ảo cùng trêu đùa này, chính mình lại nhớ tới Tĩnh Thiên Thu tịch mịch mà cao ngạo ngày trước. Chỉ có Tiêu Thỉnh, chỉ có hắn, không nghĩ tới tương lai, gần là một khắc ý thức được hẳn không ở bên người, Tĩnh Thiên Thu thể nhưng không thể chịu đựng được.

Tìm được di động, duy nhất một số của vu lão sư, điện thoại kia nhưng không có vang lên âm thanh Tĩnh Thiên Thu đang chờ mong. Giọng nữ lạnh như băng lãnh đầu dây kia, điện thoại không người tiếp nghe.....Thỉnh gọi lại sau.

Tĩnh Thiên Thu cắt đứt, đứng đó một lúc lâu, ra phòng ngủ, máy tính còn mở, gió thổi qua phòng mang một tia hương vị quỷ dị.

Đi ra khỏi phòng ngủ Tiêu Thỉnh, phía sau truyền đến một trận các tiếng cười sang sảng của nam sinh, đây là từ lần trước sau khi Tĩnh Thiên Thu lần đầu tiên đến phòng ngủ Tiêu Thỉnh, người không tìm được. Lại bị trêu đùa đến mặt đỏ.....

“Chúng ta còn tưởng rằng Tiêu Thịnh tiểu tử kia đi tìm người, tư xuân sáng sớm” một người trong đó nói.

“Đúng vậy, đúng vậy..... Thái dương hoa khẳng định phải người kia đi? Ngày hôm qua không thấy bóng người hần....”

“Các người cảm tình thật tốt.....” Một người gầy teo xen mồm nói,

Nhìn trước mặt một đám nam sinh cũng không biết là thật hay giả vẫn là vui đùa, nhưng thật ra làm cho Tĩnh Thiên Thu trong lòng đỏ mặt, đành phải hoả tốc rời đi.

Vừa mới xuống lầu, lại nhìn thấy ở gần ký túc xá bên cạnh có đồ thư quán, có thân ảnh quen thuộc.....

Tĩnh Thiên Thu bước nhanh đến gần, trong lòng lại bình tĩnh trở lại. Nhưng mà càng đến gần mới nhìn đến cây đại thụ che lấy nam nhân bên cạnh còn có một cô gái.....

Hai người tựa hồ trao đổi chút cái gì đó, cô gái mặt hồng hào, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn Tiêu Thịnh, lập tức hai người nhìn chăm chú một lát lại cười ha hả, gió thổi qua bên người cô gái, hai người giống như là trời đất tạo ra vô cùng xứng, Tĩnh Thiên Thu như ánh mắt chưa sót, lại ngẩng đầu nhìn hai người cách đó trăm mét, người đi tới đi lui rất nhiều, cố tình để hai người thấy được, Tiêu Thịnh nhẹ tay đặt trên vai cô gái như là cổ vũ mà vỗ vỗ, cô gái ngượng ngùng cười cười, khi tóc bị gió thổi loạn cuộn cuộn nổi lên.....

Không nghĩ xem.... Rồi lại nhìn không được đến xem..... Cho dù sự thật đều không phải là như thế, trong lòng lại bén nhọn đau đớn từ đâu mà đến?

Tĩnh Thiên Thu đè lại ngực, chậm rãi xoay người,..... Khi chung quanh chỉ còn lại có yên tĩnh cùng tiếng gió, đỡ lấy cái cây muốn nôn mửa, cái gì cũng phun không được.

Rõ ràng nhìn không tới, Tĩnh Thiên Thu vẫn quay đầu lại nhìn nhìn chỗ vừa rồi, phương hướng kia, trong mắt lại khôi phục trấn tĩnh cùng lãnh ngạo.....

17. Chương 17: Người Vợ Sinh Khí Hậu Quả Thực Nghiêm Trọng

Hai người ở thư viện phát tay cáo biệt, Tiêu Thịnh vẫn đang đứng ở tại chỗ, nhìn cái cây che khuất mặt, cho dù nhìn không tới lại có thể nhìn đến giống nhau. Chậm rãi nhếch miệng cười.

Tiêu Thịnh cảm động nắm số thành thực đã nhớ trong tâm, bất quá nghĩ hai tiếng mới bắt máy, lại rất nhanh có tiếng trả lời.

“Uy”, bên kia truyền đến thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Tĩnh Thiên Thu.

“Thiên Thu, ta hiện tại đi tìm người có được không? Người làm báo cáo hần là đã xong rồi đi?” Tiêu Thịnh không chút nào không có giải thích vì cái gì hai ngày nay không có liên hệ Tĩnh Thiên Thu, vì cái gì rõ ràng ở vườn trường lại cùng nữ sinh khác cùng một chỗ.

Qua thật lâu, hai người tựa hồ có thể nghe được tiếng hít thở của đối phương. Tĩnh Thiên Thu nắm chặt cơ tay chậm rãi nói, “Hảo, người lại đây đi.”

Treo điện thoại, đầu Tiêu Thịnh lại cảm giác đầy mồ hôi lạnh, Tĩnh Thiên Thu phản ứng cùng chính mình tưởng tượng không giống nhau? Một bên không yên hưởng ký túc xá của Tĩnh Thiên Thu.

Tới ký túc xá, đã nhẩn nại vài ngày không tới, cho tới hôm nay mới nhìn thấy bóng dáng trong trẻo nhưng lạnh lùng, cánh cửa im lặng vì chính mình rộng mở, Tiêu Thịnh lại cảm giác được rõ ràng Tĩnh Thiên Thu trên người phát ra hơi thở lạnh lùng như trước đây.

Tiêu Thịnh đến gần trước người Tĩnh Thiên Thu, nhất thời ý thức được chính mình chỉ sợ là phạm vào một cái sai lầm lớn. Vốn nghĩ lúc vắng người yêu, cùng nữ sinh khác thân mật một chút lại trùng hợp bị nhìn đến, có thể nhìn thấy Tĩnh Thiên Thu bộ dáng ghen mà tức giận, bởi vì quá mức để ý, hoặc là quá mức khát vọng, thiết kế ý tưởng như thế vừa ra trò lại khôi hài cũng chân chính thương tổn Tĩnh Thiên Thu, khiến cho tâm trạng thực lo lắng. Có lẽ chính mình có thể nói năng ngọt xớt trong quá khứ, nhưng là hiện giờ, bóng dáng Tĩnh Thiên Thu nói cho chính mình nếu hôm nay đi nhằm từng bước, như vậy hai người sẽ là người lạ, bởi vì quá khứ Tĩnh Thiên Thu đã trở lại, mang đầy cảm ký không cho mọi người tới gần.

Thôi thôi, chính mình làm không phải sao, vì yêu ma nhỏ bé này, lãnh liệt mà yếu ớt, rõ ràng then thùng cực độ, vẫn là mặt hồng mặc chính mình muốn làm gì thì làm, này chỉ sợ Tĩnh Thiên Thu cho rằng là phương thức biểu đạt tốt nhất đi. Tiêu Thịnh trong lòng nghĩ như vậy. Yên lặng mà đem chính mình dán lên lưng Tĩnh Thiên Thu, đầu rúi xù đáp ở trên vai người yêu, hai cánh tay dài đem Tĩnh Thiên Thu cả người vào trong lòng ngực. “Ai, vợ lạnh lòng của ta a.” Tiêu Thịnh nhỏ giọng thấp giọng nói.

Tuy rằng thanh âm rất nhỏ, Tĩnh Thiên Thu là nghe được, lúc điện thoại muốn đợi giải thích cũng không có, hiện tại chạy tới đã biết chỉ làm nũng dỗi lấy đồng cảm, không có cửa đâu. Tĩnh Thiên Thu vốn trong lòng nhóm ngọn lửa nhỏ nhỏ không chừng sẽ thiêu đốt thành biển lửa, vừa mới quay đầu đi, há mồm muốn dốc toàn bộ lực lượng muốn phát tiết, muốn chửi rửa, muốn đem ủy khuất ra nói, Tiêu Thịnh lại cười tùm tùm dừng tới miệng mình.

Như vậy Tiêu Thịnh làm cho Tĩnh Thiên Thu càng thêm phát hỏa, không để ý tới cánh môi ẩm áp, một ngụm cắn, đầu lưỡi mưu toan xâm nhập khoang miệng chính mình, hung hăng cắn, Tiêu Thịnh kêu lên một tiếng đau đớn, sinh để thừa nhận không thể nói bằng lời, đầu lưỡi vốn chính là bộ vị yếu ớt, Tĩnh Thiên Thu hoàn toàn thật không ngờ Tiêu Thịnh không tránh, kiên cường tiến tới, buong lỏng răng nanh, máu tươi vẫn là theo miệng Tiêu Thịnh chảy ra, hồng chói mắt.

Tĩnh Thiên Thu khẽ nhếch miệng lại ảo não mím môi không nói, quay đầu đi. Tiêu Thịnh từ một bên vươn tay đến trên bàn lấy khăn tay dề lại miệng dính máu, mơ hồ nói, “Từ lúc cùng người cùng một chỗ, liên luôn đổ máu mà...”

Tĩnh Thiên Thu nghĩ thầm, rằng, chẳng lẽ còn là sai của ta sao? Nghĩ đến vài thứ, Tiêu Thịnh mê đắm nhìn chính mình mà máu mũi chảy xuống, muốn đỉnh vài câu rồi lại nhịn xuống, trong lòng lửa giận cũng vơi đi một hơn phân nửa, Tĩnh Thiên Thu quay đầu trừng mắt nhìn Tiêu Thịnh liếc mắt một cái, Tiêu Thịnh vẫn là cười tùm tùm, một tay che miệng lại, một tay cầm tay mình ôn nhu nhìn, Tĩnh Thiên Thu nhìn Tiêu Thịnh hiện trong con người, muốn nói nhiều cũng nói không nên lời. Mà như vậy lại buồn cười vô cùng, Tĩnh Thiên Thu trong lòng yên lặng ai thán, chính mình quả thật là bị ăn gấu gao mà? Thật sự là không cam lòng, thật không cam lòng.

Tiêu Thịnh nhìn khoé miệng Tĩnh Thiên Thu hơi hơi cong lên độ cung, biết người yêu cơn tức vơi đi một nửa, làm nũng ôm chặt lấy Tĩnh Thiên Thu bồi tội hỏi, “Vợ, nguôi giận sao?” Một bên đem đầu hướng gáy Tĩnh Thiên Thu đẩy đến đẩy đi. Tĩnh Thiên Thu bị nháo chịu không được, rồi lại thật sự nhẫn không được khẫu khí mà buông tha nam nhân này.

Tiêu Thịnh lại ủy ủy khuất khuất, nhắm mắt mảy mảy nhìn Tĩnh Thiên Thu, thân dài quá cổ cũng không cổ, đầu lưỡi còn đổ máu lại hôn môi Tĩnh Thiên Thu, Tĩnh Thiên Thu tức giận muốn đẩy ra, trong khoang miệng lại tràn đầy hương vị mùi máu, chậm rãi thả lỏng, quả thực vẫn là không đành lòng, tên hỗn đản này.

Chỉ có Tiêu Thịnh, rõ ràng dùng phương thức ác liệt trêu chọc, rồi lại ôn nhu trấn an chính mình, đoán chắc chính mình sẽ không đẩy ra, cho dù chính mình đẩy ra cũng có biện pháp làm cho chính mình trở về. Đáng giận, Tĩnh Thiên Thu lại ủy khuất không cam lòng, chỉ có ở trước mặt Tiêu Thịnh, chính mình lại giống đứa nhỏ cáu kỉnh, nhắm mắt lại, nước mắt theo khóe mắt chậm rãi chảy xuống, lướt qua khuôn mặt, chảy xuống cái cổ trắng nõn, là nước mắt tình nhân, trong suốt như tuyết.

Tiêu Thịnh nhìn Tĩnh Thiên Thu nhắm mắt, lông mi dày sấp hàng một chỗ, nước mắt không ngừng mà trào ra trong suốt, trong lòng hung hăng mà đau đớn..... Đây là kết quả mình muốn sao?

Lòng ngực như là bị đào rỗng, thế là Tiêu Thịnh càng thêm ôn nhu, đáng vớ tiêu tụy hôn trán Tĩnh Thiên Thu, thấp giọng nói: thực xin lỗi.....

18. Chương 18: Thệt Để Ăn Là Chủ Nghĩa

Tĩnh Thiên Thu nghe vậy run một chút, không ra tiếng.

Tiêu Thịnh ven theo cái trán trơn bóng hôn xuống, khéo léo theo chóp mũi dài thẳng, cánh môi thơm mềm mại, đến hầu kết Tĩnh Thiên Thu, nhẹ nhàng mà hút lấy mà gặm cắn, đầu lưỡi ẩm ướt linh hoạt lên lút

xung quanh, lập tức ở bên trái cái gáy lưu lại dấu vết, lại nhu thuận hướng bên kia, mang đến một trận run rẩy cùng đau đớn.

“Ngô.....” Tỉnh Thiên Thu bất an than nhẹ nói. Lại cảm giác được tay Tiêu Thịnh luồn vào trong quần áo, mang điễm thô ráp, xúc cảm ma sát phủ trước hồng nhĩ trước ngực Tỉnh Thiên Thu.....

“Người.....” Tỉnh Thiên Thu một phen theo trong quần áo bắt lấy cái tay Tiêu Thịnh đang tác loạn, trừng lớn mắt nổi giận dùng dùng nhìn hắn.

Tiêu Thịnh bắt được cánh tay thon dài của Tỉnh Thiên Thu, nắm trụ đầu ngón trở Tỉnh Thiên Thu, không ngừng liếm lộng, một bên dùng ánh mắt đại cầu trung thành đáng thương hề hề nhìn.....

Tỉnh Thiên Thu bị biến thành tức cũng không được, cười cũng không được, đành phải buông tha bản thân, dụng ý gật gật đầu...

Tiêu Thịnh đứng thẳng lên, đóng cửa ký túc xá, rất nhanh ôm lấy Tỉnh Thiên Thu, Tỉnh Thiên Thu xem thường khê lật người, chỉ biết chính mình không thích ăn trái cây, tự làm bậy không thể sống, chịu một nhọc than chết ở trên giường.

Tiêu Thịnh nhìn Tỉnh Thiên Thu cái dạng này đáng yêu đến cực độ, xoay cả người áp đến, hai người chóp mũi đối chóp mũi, nghe được Tiêu Thịnh nói: “Bộ dáng này chỉ có ta mới có thể nhìn đến..... Chỉ có ta.” Chậm rãi cởi bỏ quần áo trên thân Tỉnh Thiên Thu, hết sức ôn nhu hầu hạ, một bàn tay nắm hồng nhĩ nhỏ nhu lộng, một bên cúi đầu ngậm trụ, đầu lưỡi không ngừng ở nhũ tiêm quay quanh.

Tỉnh Thiên Thu nắm lên cái đầu rối bời của Tiêu Thịnh, mặt nóng hồng giống trời chiều: “Người tên hỗn đản này.”

Tiêu Thịnh: “Ân.” Tiếp theo vùi đầu làm, hai tay không chút nào nhàn, lại đi cởi quần Tỉnh Thiên Thu, còn lớn hơn giọng chấp tay đối Tỉnh Thiên Thu làm nũng nói: giúp ta cũng cởi được không, thuận thể đem tay Tỉnh Thiên Thu đặt ở nút thắt trên quần áo mình.

Tỉnh Thiên Thu:.....

Cho rằng đã hoàn thành tất cả trình tự, hiện ra ở trước mắt Tiêu Thịnh là bữa tiệc lớn, Tỉnh Thiên Thu vốn da thịt trắng nõn, lập loè dưới ánh sáng càng thêm trong sáng, mà bình thường bị quần áo che khuất địa phương kia càng thêm trắng, thậm chí có thể nhìn đến làn da từng tầng đều bại lộ gân xanh, Tiêu Thịnh mê luyến thuận theo gân xanh trên người Tỉnh Thiên Thu mà vuốt ve, Tỉnh Thiên Thu cảm giác chính mình sắp bị thiêu ra như một cái hang.... Quát: nhìn cái đầu người!

Tiêu Thịnh gật gật đầu, mặt không chút thay đổi trả lời: “Ta đây mà bắt đầu ăn.” Cúi đầu hôn một chuỗi một chuỗi, Tiêu Thịnh nâng cái mông Tỉnh Thiên Thu để dưới một gối đầu, theo chân bắt đầu một đường gặm cắn, cho đến gốc đùi mẫn cảm vô cùng.....

“A.....” Tỉnh Thiên Thu khó nhịn lùi thân mình, lại bị Tiêu Thịnh hoàn toàn triển khai, Tiêu Thịnh đem hai chân Tỉnh Thiên Thu khoát lên trên vai chính mình mà hôn, nói: Thiên Thu, nơi này cũng trắng..... Một bàn tay vuốt ve cái mông căng mịn, một bàn tay kia cầm trụ trung tâm yếu ớt của Tỉnh Thiên Thu, không để cho có cơ hội né tránh, há mồm ngậm trụ, cố gắng lấy lòng người dưới thân.....

“Ngô, không cần như vậy.....” Tỉnh Thiên Thu mỗi lần đều bị tiêu long trọng đâm biến thành xấu hổ vô cùng, khuôn mặt đỏ sẫm giống ngâm mình ở trong thủy khí mị hoặc động lòng người, hai tay vô lực khoát lên trên đầu Tiêu Thịnh, tuy Tiêu Thịnh phun ra nuốt vào, chính mình thể nhưng vô ý thức vắn vẹo cái mông, còn muốn phải.... Càng nhiều..... Tỉnh Thiên Thu rất mau cảm thấy thẹn làm cho nước mắt ra cứ chảy ra.....

Tiêu Thịnh cảm giác được Tỉnh Thiên Thu lâm vào dục vọng, thân thể tùy chính mình di động, đây là hoa của ta, giống con rắn vắn vẹo chính mình, chiếu rọi thân thể phần hồng, bày ra tư thái cầu hoan, mị hoặc thủy quang liễm điễm, giống gái đồng trinh ngưỡng ngưỡng..... Tiêu Thịnh đầu lưỡi liếm qua bộ vị yếu ớt của Tỉnh Thiên Thu mà đỉnh lộng, thấy chất lỏng chảy ra từ lỗ nhỏ.....

Thuận theo ngọc hành yếu ớt vắn luồn theo mà liếm lộng, đến giữa mông cùng tiểu huyệt ửng đỏ, ngón tay nhẹ nhàng kéo ra, Tiêu Thịnh dùng đầu lưỡi xâm nhập, ở đóa hoa chung quanh liếm liếm nụ hoa không

ngừng mà rung động, co rút lại, khát vọng cháy nhiệt thật lớn, chảy ra dòng nước *** mĩ, thật sự là không đợi được cái miệng nhỏ nhắn này..... Tiêu Thịnh đối tiểu huyết nhẹ nhàng mà thổi khí, Tĩnh Thiên Thu lập tức khấn trương co rút hậu huyết, cơ thể đều căng thẳng..... Tĩnh Thiên Thu khó có thể tưởng tượng, mặt dày mày dạn cùng Tiêu Thịnh đã qua một lần, còn cảm thấy thẹn..... Tĩnh Thiên Thu muốn khép lại hai chân bị nhìn chăm chú, tầm mắt kia sắp đem chính mình thiêu lấy, Tiêu Thịnh song chưởng dùng sức đem chính mình bài khai, cả hoa huyết hoàn toàn bị bại lộ ở trong không khí, cùng với nam nhân kia trợ mắt, Tiêu Thịnh nhẩn nại cũng tới cực hạn, đầu lưỡi xâm nhập giữa huyết đạo hẹp hòi, châm chọc trều sấp, một tay kia cũng không yên phận mà an ủi bộ vị yếu ớt của Tĩnh Thiên Thu.....

“A.... Tiêu thịnh..... Ta không được..... Người đầu heo này....” Tĩnh Thiên Thu nức nở nói.

“Chờ ta, chúng ta cùng nhau” Tiêu Thịnh kéo khoá quần, lôi ra cự vật nóng ngạnh đang giương nanh múa vuốt, như là biết chính mình cũng bị hưng phấn mà phát chết..... Tiêu Thịnh cầm trụ cự vật, nhắm ngay hoa huyết, chậm rãi đẩy mạnh.....

Giống như cơ khát nhiều ngày, người cuối cùng cũng được uống nước, Tiêu Thịnh toàn thân găm nhẹ một tiếng.

Cùng lần đầu tiên bất đồng, trừ bỏ tiến vào cảm giác hơi hơi nứt ra, hạ thân lúc này tràn ngập cảm giác chướng bụng, toàn bộ của Tiêu Thịnh đều thân thể, nghĩ đến đây Tĩnh Thiên Thu kim lòng không đậu kẹp chặt hậu huyết, hai người đồng thời chấn động.....

“Ngô, ngươi là muốn ta nhanh bắn ra sao? Bảo bối.” Tiêu Thịnh hai tay nắm cái mông mềm nhũn của Tĩnh Thiên Thu, hướng hai bên bài khai, hạ thân dùng sức đỉnh thẳng tiến cả vào huyết đạo thật sâu mà luật động..... Không ngừng xoay tròn châm chọc, rất nhanh tìm được điểm yếu kia, đột nhiên Tĩnh Thiên Thu co rút lui tiến cả thân thể, Tiêu Thịnh đắc ý cô trụ eo nhỏ Tĩnh Thiên Thu, nhanh hơn tốc công về phía hoa tâm, nụ hoa xinh đẹp hoàn toàn hướng chính mình nở rộ rõ ràng....

” A, a..... Nơi đó không cần” Tĩnh Thiên Thu bị trều sấp, đầu sắp đụng vào đầu giường, đứt quãng thét to.

“Vì cái gì không cần! Ngươi bên trong hảo ấm, nóng quá..... Ô..... Thiên Thu, Thiên Thu, gọi tên ta ” Tiêu Thịnh cúi người xuống hôn khoé môi Tĩnh Thiên Thu, hạ thân lại thô lỗ trều sấp, kích thích hoa tâm ở giữa cầu khẩn, tất cả rời khỏi sau đó lại cắm vào.....

“..... Ân..... A, Tiêu.... Thịnh” bị tiền hậu giáp công, một tiếng thét chói tai trung hoà như bức tranh xinh đẹp, Tĩnh Thiên Thu toàn thân như bị kéo căng, chính là cái mông gắt gao mà căn cự vật đang sáp nhập không cho hấn rút ra, cảm nhận được cơn thịnh thượng mỗi một cái dao động mạch lạc, đột khởi giương nanh múa vuốt tiến vào trong cơ thể chính mình trong, tiểu huyết *** dâng tham lam hút lấy, Tiêu Thịnh thậm chí cảm thấy được chính mình cả người bị hút vào..... Muốn bùng nổ.... Cuối cùng hai người bắn ra, dịch thể Tiêu Thịnh một giọt không dư thừa toàn bộ bắn vào giữa hậu huyết Tĩnh Thiên Thu, quá nhiều dịch thể theo cái miệng nhỏ đóng mở từng dòng đi ra.....

Tĩnh Thiên Thu cảm giác được Tiêu Thịnh còn ngạnh cắm ở trong thân thể chính mình, tình trạng kiệt sức vận vẹo, một chút khăn khăn quắt: còn không lấy ra nữa!

Tiêu Thịnh giả hoạt cười nói: ” đêm dài từ từ, nương tử chúng ta lại đến một ván.”

Tĩnh Thiên Thu giương mắt cứng lưỡi, giống ánh mắt quái vật nhìn Tiêu Thịnh, không rõ dự cảm quả nhiên.....

“Người chết đi..... Hiện tại là ban ngày, người *** ma này”

“Nương tử nhĩ hảo nhẩn tâm....”

“A..... A..... Ân không cần.....”

“Ngô, còn muốn không cần?”

Bên trong cánh cửa lại vang lên tiếng rên rỉ triền miên, rất nhanh trên giường tiếng cọt két cọt két lại vang lên..... Quả thật là”Đêm dài từ từ”

19. Chương 19: Chậm Rì Giải Thích

Cơ hồ là bị chinh một đêm, cũng có thể nói là nửa ban ngày hơn nửa một đêm..... Tĩnh Thiên Thu cảm giác thân tàn ý càng tàn, cho dù chính mình thét chói tai người đủ rồi đi..... A..... Ngô, người có xong không có Tiêu Thịnh vẫn ý chí kiên cường “Kiên quyết”, từ này dùng ở trên người Tiêu Thịnh thật sự là không đủ..... Tĩnh Thiên Thu liền cùng đêm dài từ từ bị tra tấn đến chết đi sống lại, lại sống đến chết đi..... Yết hầu giống bị hỏa thiêu, khô héo thất vọng.

Tiêu Thịnh thần thanh khí爽 xuống giường lấy một chén nước, cầu nhàu cầu nhàu đổ thêm, giống mãnh thú bị uy ăn no, thân thể to lớn đứng thẳng ở giữa phòng, bưng chén nước đi đến trước giường, nhìn Tĩnh Thiên Thu giống như tử thi trắng bệch, cánh tay bị kéo hết cỡ, da thịt bên ngoài lơ lửng cơ hồ không có một khối không phải dấu vết loang lỗ, xanh xanh tím tím một mảnh. (=w= anh bị ăn ghê quá).

Tiêu Thịnh một phen nâng Tĩnh Thiên Thu dậy, cẩn thận đặt ở trong lòng ngực mình, Tĩnh Thiên Thu bên tai vang lên tiếng ôn nhu của Tiêu Thịnh nói, Hừ, ôn nhu cũng bắt quá là một cái áo choàng dê, vẫn là đặc biệt vô sỉ hạ lưu kia cùng một loại trong lòng oán niệm thật sâu, Tĩnh Thiên Thu bởi vì không thể chửi ầm lên mà buồn bực bỏ qua ..., không nhìn tồn tại của Tiêu Thịnh.....

Nhìn người yêu trong lòng ngực mặt nhăn mày nhăn, cong méo một bên đầu, Tiêu Thịnh sùng nịch cắn cắn vành tai tinh xảo khéo léo của Tĩnh Thiên Thu, nhẹ nhàng mà nói: người chỉ cần ở trước mặt ta lộ ra người tất cả tính tình là tốt rồi, mỗi một bộ dáng Tĩnh Thiên Thu, ta đều thích.....

Đối với thói quen Tiêu Thịnh hay nói lời ngon tiếng ngọt, Tĩnh Thiên Thu đối điều này chỉ có một từ bình luận chính là theo cái mũi dưới phát ra một tiếng: hừ.....

Tiêu Thịnh bắt đặc dĩ vuốt ve khuôn mặt phần nộ của Tĩnh Thiên Thu: người a,..... Sao đáng yêu như thế..... Hảo nghĩ muốn lại đến một lần.....

Tĩnh Thiên Thu vừa nghe lời này lập tức nằm ngay đơ, khẩn trương hoạt động thân mình, mở to hai mắt sợ hãi nhìn Tiêu Thịnh: người.... Người..... Biểu tình kia giống như muốn khóc a, như nước trong veo.....

Tiêu Thịnh một phen ôm vai Tĩnh Thiên Thu, rồi đem nước để đến trước miệng người yêu cười ha ha: người sợ tới mức..... Mau uống nước, hiện tại rất không thoải mái đi.....

Tĩnh Thiên Thu thế là an tâm trong lòng ngực Tiêu Thịnh, tìm một cái địa phương an ổn dựa vào, ngạo kiều hừ một tiếng, yên tâm thoải mái được hầu hạ.....

Tiêu Thịnh chu đáo đem Tĩnh Thiên Thu để vào bồn tắm đã pha tốt nước ấm, tận tâm hết sức hiệp trợ Tĩnh Thiên Thu, Tĩnh Thiên Thu tuy rằng vẫn là có chút lo lắng, cùng nhau thân mật như thế, khoả thân dán lại cùng nhau..... Nếu Tiêu Thịnh lại muốn nghĩ ra cái thứ biến thái gì tra tấn mình, Tĩnh Thiên Thu lắc đầu không rét mà run..... Lại vẫn là suy nghĩ suy nghĩ đến thiếp đi..... Đến nỗi Tiêu Thịnh có hay không thỏa mãn tư dục của hắn, đối Tĩnh Thiên Thu thân thể làm cái gì, chúng ta đại khái cũng không biết đi. (Tiêu Thịnh:.....!)

Khi Tĩnh Thiên Thu tỉnh lại, thời điểm đã là cuối tuần, ngày thứ hai ban đêm, giãn thân mình ra, lông mày lại nhăn lên: vẫn là có chút đau, nhất là cái kia không biết bị sử dụng quá vài lần Tĩnh Thiên Thu càng thêm buồn bực..... Nhìn về phía giường bên cạnh cũng không gặp Tiêu Thịnh, trong lòng bị kiềm hãm..... Bán chi đứng dậy muốn đứng lên, phần eo lại hoàn toàn không thể dùng sức..... Đành phải rên rỉ quay về nằm chỗ cũ..... Tiêu Thịnh xách hộp đồ ăn vào phòng liền nhìn thấy Tĩnh Thiên Thu thần tình lệ khí ngồi ở trên giường, Tĩnh Thiên Thu nghe thấy thanh âm, ánh mắt giống mũi tên bắn lại nhìn, lại nhìn đến Tiêu Thịnh trên tay cầm đồ ăn, cắn môi dưới mặt đỏ hồng quay đầu đi.....

Tiêu Thịnh đương nhiên hiểu được Tĩnh Thiên Thu nghĩ đến chính mình đi làm cái gì, ai, đều là lỗi chính mình, sự tình lần trước không giải thích tốt đối Tĩnh Thiên Thu sẽ gây tổn thương đi..... Thế là nói: chính là bởi vì muốn nhìn đến người để ý ta, bộ dáng ghen tị tức giận, cho nên mới như vậy nhiều ngày không có liên hệ người, nữ sinh kia cũng bắt quá là học muội, ngày đó bị người thấy tuy là trùng hợp, ta không có đuổi theo người cũng là..... Muốn thử một chút rốt cuộc Thiên Thu có thể hay không để ý.....

Tĩnh Thiên Thu quay đầu rống lớn nói: ta liền như thế không đáng tín nhiệm sao? Cùng với như vậy, kia còn không bằng.... Còn không bằng....

Tiêu Thịnh nghiêng trước người Tĩnh Thiên Thu mà hôn, rất nhanh thối lui lo lắng giải thích nói: người không được nói như thế, vừa nói vừa đem tay Tĩnh Thiên Thu đặt ở trước ngực chính mình, nói tiếp: nơi này vẫn đều chỉ có người a..... Tin tưởng ta, không có lần sau....

Tĩnh Thiên Thu ảo não quay đầu, thanh âm giống thanh tuyến chậm rãi chảy ra: ta đây nếu mặc kệ người, người sẽ làm sao?

Tiêu Thịnh bài tay qua đầu Tĩnh Thiên Thu nói: ta sẽ tiếp tục theo đuổi, vẫn đợi người yêu ta.....

Vẫn đợi người yêu ta.... Vẫn đợi người yêu ta..... Rõ ràng giống nói dối, lại dễ dàng liền che hai mắt mình, rốt cuộc là sao vậy, tình yêu làm mình đánh mất bản thân? Nhìn đến Tiêu Thịnh khổ sở chính mình cũng sẽ khổ sở, nhìn đến hân vui vẻ chính mình cũng giống cái đứa ngốc.... Cảm thấy thẹn tâm cùng với tương lai hậu quả cũng không quản không để ý,..... Hà tất vùng vẫy, mặc kệ sau này hai người như thế nào, hiện tại bên người có hân không phải tốt lắm sao? Tĩnh Thiên Thu thở dài, con người thanh đàm ánh trăng nhìn chăm chú Tiêu Thịnh, Tiêu Thịnh nín thở chờ đợi.....

Ta..... Chỉ tha thứ người lúc này..... Nếu lần sau người..... Còn chưa có nói xong, Tiêu Thịnh tựa như hoan khuyến vẫy cái đuôi nhảy tới trên giường ôm lấy Tĩnh Thiên Thu mà hôn.... [Ta chỉ biết, vợ tốt nhất, ma ma.... Ba một cái]

Tiêu Thịnh, người đi chết cho ta!!!!!!!!!!!!!! Nặng muốn chết! Tĩnh Thiên Thu xót xa rầu rĩ nghĩ, chính mình quả nhiên là bị Tiêu Thịnh ăn rất gắt gao.....

Gió nhẹ nhẹ nhàng mà phất, vài phiến lá cây không còn được cây ôm ấp mà bị thổi dưng ở trên đất, ánh nắng thông thả mà lộ ra, tựa hồ đã ở lặng lẽ nhìn lên song nội này đối vui mừng, cùng người yêu tiểu đánh tiểu nháo..... Mùa hè sắp qua đi.... Hoàng kim chi thu sẽ đến đi?.....

20. Chương 20: Chung Chương

Chân chính tiểu thụ ngồi phòng, hạ được phòng bếp, hầu hạ được lão công, đuổi đi tiểu ba.....

Thế là, Tiêu Thịnh mỗi ngày canh giữ ở phòng học Tĩnh Thiên Thu chờ đợi người yêu, mang về gốc hễ hễ tươi cười nghênh đón Tĩnh Thiên Thu về nhà, đeo tạp dề bận rộn lục đục làm các loại món ăn có dinh dưỡng, thời điểm người vợ tức giận ăn nói khếp nép mà đầm đầm chần, cấp lão Phật gia thượng trà, ngay cả một ngày một đêm nại thao tình sự, cũng là đều bị bận tâm bởi chu đáo săn sóc cùng ôn nhu.

Tĩnh Thiên Thu nhìn tiểu đam mỹ tạp chí trước mặt, chính là vừa mới thu được từ hai nữ sinh trong tiết, không khỏi hoảng hốt nghĩ muốn:..... Nguyên lai Tiêu Thịnh là thụ a! Ta đã hiểu! Tĩnh Thiên Thu hiểu học gặt gặt đầu.(vuốt ve đầu Thu Thu, thật sự là thông minh =v=)

Hạ khóa, Tĩnh Thiên Thu đi tới cửa thuận theo tự nhiên, liếc mắt tìm một cái có thể nhìn thấy vị trí Tiêu Thịnh, lại phát hiện nơi đó đứng chính là Âu Dương Ngôn, Âu Dương Ngôn nhìn ra phòng học thấy Tĩnh Thiên Thu liền vui vẻ vẫy vẫy tay, bên cạnh là nữ hài tử hưng phấn dẩu vẩy sừng, sắc mặt đỏ bừng nhỏ giọng nghị luận: này so với bình thường ở chỗ này chờ phải suất hơn!

Người nữ sinh gặt đầu phụ họa nói: đúng vậy, đúng vậy, mỗi ngày hé ra khuôn mặt tươi cười gốc hễ hễ, gốc muốn chết.....

Một bên Tĩnh Thiên Thu nhẹ nhàng mà liếc hai nữ sinh liếc mắt một cái, an tường theo Âu Dương Ngôn mặt khác một bên rời đi.

Âu Dương Ngôn:..... Vội vàng đuổi theo, kêu lên: Thiên Thu.....

Tĩnh Thiên Thu dừng lại bước chân quay về nhìn, nhất thời thân sĩ phong độ Âu Dương Ngôn mất hết, trong lòng cảm giác cân bằng một chút, quả nhiên vẫn là Tiêu Thịnh suất hơn, nghĩ như vậy lại cảm thấy được chính mình là ngu ngốc sao! Hỏi: có chuyện gì sao?

Xa cách thái độ, khuôn mặt đậm mạc ngay cả mình liếc mắt một cái đều là cảm thấy được dư thừa đi, Âu Dương Ngôn cười khổ, tuy rằng sớm đã liệu đến kết quả này nói: không có chuyện gì, lần trước cùng nhau theo Đạo thụ hiệp trợ luận văn, người bị chọn.

Tĩnh Thiên Thu bình tĩnh trở lại: ác, đã biết, cảm ơn. Vừa mới chuẩn bị nhấc chân rồi đi, lại nghe đến: còn có, thực xin lỗi lần trước.....

Tĩnh Thiên Thu chậm rãi xoay người, ngay tại thời điểm Âu Dương Ngôn chờ mong nhìn Tĩnh Thiên Thu nghĩ đến hẳn muốn nói chút gì, Tĩnh Thiên Thu hồi đáp: ác.

Âu Dương Ngôn:.....

Âu Dương Ngôn thuận theo ánh mắt Tĩnh Thiên Thu nhìn lại, liền nhìn đến một tên điên đã chạy tới, thân ảnh nghiêng ngả lão đảo, không đợi Âu Dương Ngôn hoàn quá thần lai, bóng người liền đánh lên chính mình.... Đầu, hắc, đó là vợ ta! Người muốn làm cái gì! Người tới lớn tiếng hô.....

Âu Dương Ngôn tang thương bị đánh ngã trên mặt đất..... Mồ hôi ướt đầm có làn da ngăm đen.... Ngốc tiểu tử hề hề, hoàn toàn không thể hiểu được: ta chính là bại bởi một cái gia khóa như vậy? Tiêu Thịnh mỗi ngày an tiền mã hậu đi theo đằng sau Tĩnh Thiên Thu, cơ hồ đã trở thành đề tài đứng đầu cho bộ giáo viên, bị đề tài này vây quanh hai người lại hoàn toàn không thèm để ý, Âu Dương Ngôn đương nhiên cũng không chút nào ngoài ý muốn biết chuyện này, loại bản hề hề bánh mì loại lớn mặt này có cái gì tốt a, Âu Dương Ngôn trong lòng ngửa mặt lên trời thét dài, này rốt cuộc là vì cái gì a! (đáng thương tiểu Thịnh Thịnh, tìm ra manh mối)

Tĩnh Thiên Thu vốn nhìn đến Tiêu Thịnh trên mặt phát ra sáng rọi mê người, chính là bị Tiêu Thịnh không có đại não một câu làm hỏng, mặt nhăn trứ mày xoay người bước đi.....

Tiêu Thịnh một bên hung hăng mà trừng mắt nhìn Âu Dương Ngôn liếc mắt một cái, một bên thở hồng hộc mà đuổi theo Tĩnh Thiên Thu, trong miệng còn kêu gào: Ôi chào, Thiên Thu, thực xin lỗi, ta hôm nay tan học bị đạo sư kéo qua nói chuyện, người sao không đợi ta, người sao không trả lời ta a,, ôi chào ôi chào, người đừng đi nhanh như thế a..... Thiên Thu, tiểu Thu Thu.....

Âu Dương Ngôn trợn mắt há hốc mồm nhìn trời chiều bị hạ, thật sự là bóng người lưỡng đạo, người kia đi được rất nhanh lại vẫn là hội thoáng dừng lại cước bộ, tựa hồ ngay cả lúm đồng tiền trên mặt đều như hoa mà nở rộ, người đằng sau liều mạng đuổi theo mang theo nữ cười ngu ngốc, lại có đầy ôn nhu.....

Một trận gió thổi qua, lá cây lên lút nhẹ nhàng rơi xuống dưới, bay tới giữa bàn tay Âu Dương Ngôn, Âu Dương Ngôn cuối cùng một khắc hiểu được là cái gì, làm cho Tĩnh Thiên Thu lựa chọn một người to lớn cùng chính mình sai biệt..... Tiêu Thịnh trên người mang nhiệt tình cùng sức sống, là chính mình không thể so được, hẳn giống như sinh mệnh chi hỏa tràn đầy khó có thể cự tuyệt, giống như hàng cây xanh không thể hủy diệt mà sinh tồn trong nội tâm người khác, bao vây nội tâm chính là Tiêu Thịnh đối Tĩnh Thiên Thu kia vô cùng vô tận yêu say đắm, Tĩnh Thiên Thu cũng cảm nhận được đi, loại này khó có thể làm cho người ta cự tuyệt, sinh mệnh là nguồn nước là dòng sông nhập vào trong lòng mà tràn đầy ấm áp..... Âu Dương Ngôn nhìn bọn họ dần dần xa không khỏi ra tiếng: các người thật sự là trời đất tạo một đôi mà.....

Vô luận là hoang mang vẫn là thống khổ, vô luận là sung sướng vẫn là đau thương, cuộc đời này có người làm bạn, là đủ. Tĩnh Thiên Thu nhìn người bên cạnh, khoe miệng hơi hơi nổi lên độ cung.....

Hoàn chính văn

21. Chương 21: Phiên Ngoại 1: Hai Năm Tiếp Theo

“Ồ..... Tiêu Thịnh..... A, a, a..... Không cần đứng bên kia....” Một buổi sáng sớm, trong nhà trọ nho nhỏ liền truyền phát cái thứ gọi là +18 với đầy những hình ảnh khó nói, Tĩnh Thiên Thu sợ hãi khước từ, không ngừng đem chính mình tiến gần Tiêu Thịnh hơn.

Hai năm sau cho tới hôm nay, Tĩnh Thiên Thu rốt cuộc cũng tưởng tượng không đến, lúc trước hẳn là trung khuyến đã đối chính mình muốn làm gì thì làm như vậy.

Tiêu Thịnh đem cả người Tĩnh Thiên Thu nâng lên, thuận thực mà nằm úp sấp dưới hạ khó Thiên Thu, mặt đối với bàn rửa mặt, nửa thân hình quang loà hiện lên trên tấm gương đối diện, lại nói Tiêu Thịnh cả đêm qua đã tàn sát địa phương đó bừa bãi, cánh tay kia vòng qua cái đùi trắng nõn của Tĩnh Thiên Thu,

làm cho bàn chân Tĩnh Thiên Thu đều nằm trên bàn rửa mặt..... Vô sỉ cúi đầu dán tại tai Tĩnh Thiên Thu nhẹ nhàng mà thổi khí: bảo bối, mở chân ra, cho ta xem xem.....

Tĩnh Thiên Thu thở hồng hộc mà chỉ có thể dựa vào trong lòng ngực Tiêu Thịnh cùng bàn chân chống đỡ cả người, hết sức tròng mắt nhìn Tiêu Thịnh liếc mắt một cái uy hiếp nói: mau buông ta xuống, người heo ngu ngốc này.

Tiêu Thịnh: không cần, người ta cương rồi. Một bên lưu luyến lướt qua cái đùi trắng nõn của Tĩnh Thiên Thu, dẫn tới Tĩnh Thiên Thu một trận run rẩy, còn ý xấu vươn tay búng vào bộ vị yếu ớt Tĩnh Thiên Thu, dục vọng đang ngủ cũng chậm chậm mà thức tỉnh lại, ngượng ngừng ngẩng đầu lên....

Tĩnh Thiên Thu cả giận đỏ mặt tía tai chửi bậy: người là lợn sao! Ngày hôm qua người làm bốn lần, bốn lần người biết không!!! Nhưng lại là buổi tối mười hai giờ, người sao không chết đi! Người là quái thú ngoài hành tinh.....

Tiêu Thịnh hoàn toàn không để ý tới Tĩnh Thiên Thu đang chửi bậy, hết sức chuyên chú nhìn trong gương, tùy Tĩnh Thiên Thu vẫn đang chửi, tiểu huyết đỏ sẫm co rút lại không ngừng, dù đồ vật cứng to lớn đỉnh nhập đến tràn ngập bên trong, giống nụ hoa mở ra lại vội vàng co rút lại... Tĩnh Thiên Thu mặt đỏ tai hồng, như nửa tượng nhân ngư phản quang trong gương, càng thêm mê người, Tiêu Thịnh rốt cuộc nhìn không được, cánh tay trái cường kiện vòng qua đùi Tĩnh Thiên Thu, hình thành dáng ôm công chúa, tay kia thì đi vào hoa tâm, dùng ma chỉ đem qua tàn sát bữa bài chỉnh đến một đêm trong mặt huyết, kết một tiếng, kích thước lưng áo một đỉnh, đem cả côn thịt đâm vào....

” A.....” tiếng Tĩnh Thiên Thu chửi bậy bị tiếng thét chói tai bao trùm, cả người cuộn mình hướng trong lòng ngực Tiêu Thịnh muốn tới sát hơn, ý đồ muốn né tránh côn thịt đang đảo loạn nội tạng, hai người cùng một chỗ như thế rất lâu, cái này vẫn là lần đầu tiên Tiêu Thịnh dùng tư thế biến thái như vậy.... Tĩnh Thiên Thu lúc này giống miếng thịt bò mắc nhân xâm lược, hướng chi trải qua nhiều năm bị dạy dỗ như thế, thân thể thực tủy biết vị càng không thể văn hồi, rất nhanh liền động tình tùy Tiêu Thịnh đỉnh lộng mà hơi hơi vụn vụn vòng eo.....

Nhỏ bé đến gãy bằng kích thước lưng áo, Tiêu Thịnh rút ra một bàn tay vỗ về chơi đùa, miệng nói: sao dương lâu như thế còn không dài thịt... Một bên hết sức rút côn thịt ra, lại dùng lực đỉnh đi vào, mặt huyết gắt gao mà cắn chặt côn thịt, mang dục dịch, bị thao làm cho bên trong bên ngoài đều là một màu trắng. Tiêu Thịnh thuận theo dòng nước tích đọng qua bộ lông dưới hạ thân, làm tình tư thế như vậy càng thêm tăng thêm tính dục, Tĩnh Thiên Thu rõ ràng cảm nhận được cự vật ở trong cơ thể không giảm mà ngày càng lớn, chính mình giống như mang thai, bụng ngập đầy sắp bị nứt vỡ ra, mỗi lần đều bị đỉnh đến hoa tâm, đùi đều run lên đến co rút...

“A... Ân, người tên hồn đản này..... Bị người... Như thế lộng ai có thể dài thịt a! Người.....A a a a..... Không cần, chậm một chút.....” Ngay cả khóe mắt đều lây dính màu đỏ mị hoặc lòng người, nước mắt dính trên hàng lông mi, Tiêu Thịnh mặc kệ, đều vì người trong lòng ngực này mà điên cuồng..... Dục vọng giống cảnh hoa không ngừng mà phát lên bờ, cơ khát giống con dã lang trăm năm không ăn thịt, muốn người trước mặt ăn sạch mới có thể thỏa mãn dục vọng vô tận, Tiêu Thịnh liền thay đổi tư thế hai người, đem Tĩnh Thiên Thu chậm rãi xoay tròn đối mặt chính mình, trong quá trình xoay tròn, hạ thân lặp lại ở trong hậu huyết tiến tới tiến lui mà trừu sáp, vốn là nội vách tường miễn cưỡng lại trải qua ma sát, tiểu huyết tham lam cơ khát cắn chặt đầu đỉnh không buông.....

“Ha hã, bảo bối, nhĩ hảo tham ăn ác... Lao thẳng đến cửa ta mà hút lấy...” Tiêu Thịnh hạ lưu cắn môi dưới Tĩnh Thiên Thu nhỏ giọng nói.

Lời nói kèm hơi nóng khiến cho Tĩnh Thiên Thu khó có thể không chế vội vàng co rút hậu huyết, A..... Tĩnh Thiên Thu ngửa mặt, bạch dịch toàn bộ bắn tới trên mặt gương.... Hậu huyết cuốn lấy côn thịt Tiêu Thịnh vẫn cùng nhau đóng đưa... Khối thân thể này cơ hồ vì bị trừu sáp mà bắn ra.... Tĩnh Thiên Thu cảm thấy *** đang mà thẹn. Toàn thân đỏ bừng đóng đưa thân hình thu lấy cao trào khoái cảm.....

Nhưng mà đối mặt với quái thú sau cao trào Tĩnh Thiên Thu sớm vô lực dựa vào trên người Tiêu Thịnh chỉ còn lại có một hơi, hai mắt nhắm chặt, cố gắng mà hấp thụ không khí đã không để chính mình té xỉu, bởi vì Tĩnh Thiên Thu biết, nếu chính mình té xỉu Tiêu Thịnh có nhiều biện pháp có thể làm tỉnh chính mình, làm bất tỉnh chính mình rồi chờ chính mình tự nhiên tỉnh sẽ càng thêm thê thảm. Thế là Tĩnh Thiên Thu

giống lão ngư cổ găng mà đem hai chân bám chặt thắt lưng, cánh tay như dây leo quấn quanh nam nhân, hình thành tư thế bạch tuộc đợi Tiêu Thịnh hưởng dụng.... Tiêu Thịnh quán lấy đầu lưỡi Tinh Thiên Thu, hai người nhiệt liệt trao đổi nước bọt, hạ thân một bên dùng sức hướng tiểu huyệt đỉnh nhập, vừa đi ra phòng tắm, nam nhân tay niết trụ nhị hoa của Tinh Thiên Thu mà ma sát.

Tinh Thiên Thu trải qua nhiều năm huấn luyện như thế, bằng thanh ngọc khiết này bốn chữ sớm quên viết như thế nào..... Đối mặt biển rộng tràn đầy ***, chỉ có thể thuận theo cảm giác mà vận vẹo vòng eo, làm cho cơn thịnh càng thêm cắm vào giữa hậu huyệt, nam nhân ở giữa cổ lưu lại đầy những ẩn ký, dục dịch cuộn cuộn không ngừng theo vị trí hai người mậ hợp mà chảy ra, thuận tiện đi qua phòng, một đường đến trước giường.....

Tinh Thiên Thu tuyệt vọng nhìn mà lắc lắc lắc lắc, từ trên trần nhà, nghĩ muốn chờ một chút, vừa muốn lau sàn nhà.... Còn muốn lau gương..... Ô ô.... Suy nghĩ cuối cùng khó có thể chịu được mà ngắt đi.....

Tiêu Thịnh chính ra sức vận động, thời điểm đột nhiên cảm nhận được người trong lòng ngực thoát lực té xỉu, cảnh tượng quen thuộc này quả thực mỗi ngày đều phát sinh, Tiêu Thịnh bất đắc dĩ lắc đầu rút ra cơn thịnh dính đầy niêm dịch hai người, khi ôn thịnh rút ra một khắc, huyệt nội bị nhồi vào dục dịch bởi vì không thể thu nạp mà chảy ra.... Tiêu Thịnh niệm niệm không tha vồ vồ cái môn Tinh Thiên Thu, nhìn hạ thân chính mình còn không có ăn no, cao cao đứng thẳng, buồn rầu ngao một một tiếng, hai mắt sáng lên nhìn Tinh Thiên Thu đang thiếp đi.... Chờ đợi uy thực tiếp theo.

22. Chương 22: Phiên Ngoại 2: Hai Chi Cùng Tử Giai Lão

Tinh Thiên Thu là sắp hít thở không thông mà tỉnh táo lại, trên người đã được rửa sạch qua.”Coi như có chút nhân tính” Tinh Thiên Thu dùng cái mũi hết giận suy nghĩ. Chính là, giống như đã muốn trở thành thói quen của Tiêu Thịnh, mỗi lần Tiêu Thịnh ngủ, bất kể tay hay chân đều dùng tư thế bạch tuộc gắt gao mà quấn quanh trên người mình, thế là Tinh Thiên Thu mỗi lần đều giống cái bánh chưng không bị nghẹn thở làm tỉnh chính là bị nóng mà tỉnh.....

Tinh Thiên Thu bất đắc dĩ đỡ trán, hiện tại toàn thân cao thấp chỉ còn hờ mỗi cái cánh tay, kiên trì đẩy lộn chết đầu.....”Người gia khỏa này chẳng lẽ sợ ta chạy sao!” Tinh Thiên Thu tang thương nhìn Tiêu Thịnh ngủ trước mặt như đại nam hài..... Tiêu Thịnh tựa hồ cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Tinh Thiên Thu (kỳ thật là hận không đốt sạch đi, ha ha ha), nhẹ nhàng dịch chuyển thân thể để cho người bên cạnh có thể hô hấp.....

“Tiêu Thịnh, người đứng lên cho ta!!!” Tinh Thiên Thu không thể nhịn được nữa, trực tiếp rít gào một chưởng vô cái đầu nóng hầm hập.

“A, vợ.... Người sao mới sáng sớm lại bạo lực như thế, đôi làn da không tốt, đến hôn nhẹ... Ô....” Còn đang giữa môn lung Tiêu Thịnh bị tiếng kêu đánh thức, vô lại đô miệng nhích lại gần.....

“Người cút cho ta....!” Tinh Thiên Thu nhào người Tiêu Thịnh.

“Vợ, ta đói!” Tiêu Thịnh như con gấu ôm vòng lấy lưng áo Tinh Thiên Thu, cọ cọ nói.

“Người, người!” Tinh Thiên Thu một tay véo cái lỗ tai Tiêu Thịnh lên mà nói nói”Không phải làm chính là ăn, người là cầm thú sao!”

Tiêu Thịnh ngẩng đầu, hai mắt đắm lệ lưng trông, vẫy vẫy cái đuôi ẩn hình ủy ủy khuất khuất đô đô miệng nhìn vợ hần nhu nhu nói: ” nhân gia còn không phải thực vất vả cày cấy.... Người trong bụng nói không chừng còn có Tiểu Thịnh Thịnh mà....”

Tinh Thiên Thu vô cùng khiếp sợ trợn to hai mắt nhìn nam nhân không biết xấu hổ trước mặt này, hít vào một hơi, vốn nghĩ đến nhiều năm như thế đã nhẫn nại luyện được lô hỏa thuần thanh, chính là không nghĩ tới con tinh sinh vật này vẫn là có thể dễ dàng mà phá hủy tất cả thần kinh chính mình.....

“Tiêu Thịnh.....!!!”, nhà trọ trong ngoài vang vọng tiếng sư tử rống.....

Cuối cùng kết cục là, Tiêu Thịnh méo miệng lau nước miếng tiếp tục nằm ở trên giường hồng học ngủ, Tinh Thiên Thu thì giống lão ngư nhu nhu thắt lưng đau nhức, nhận mệnh đứng lên làm bữa sáng cho Tiêu

Thịnh, “Lấy chồng theo chồng, đó cầu tùy cầu... Đây là số mệnh a” Tỉnh Thiên Thu hai mắt đầm lệ nhìn nắng sớm lơ đãng bên ngoài, ngửa mặt lên trời thở dài.

Hai năm, Tỉnh Thiên Thu lựa chọn tiếp tục thăng tạo, mà Tiêu Thịnh vốn là trời sinh tính lớn, trong xã hội càng có thể triển lộ tài giỏi được một công ty toàn cầu chọn công tác, cha mẹ hai người tự nhiên là chưa bao giờ xuất hiện qua. Cuộc sống tự nhiên là hoàn mỹ, không có cha mẹ làm trở ngại, Tiêu Thịnh dường gia thành cây xà, tuy rằng không cha mẹ nhưng là vẫn từng ngày cũng sẽ kí đến số lượng không ít phí dụng, Tiêu Thịnh mặc dù bước đầu sự nghiệp cũng đã làm gọn gàng ngăn nắp, thu vào ổn định, tiền lương từng tháng cũng là toàn bộ giao cho Tỉnh Thiên Thu quản lý. Tỉnh Thiên Thu cũng không phải là con một sách không biết kiếm tiền, từng tháng đăng tải tập san luận văn cũng có thể thu hoạch một chút tiền thưởng, nếu không chính là tinh lực tràn đầy mỗi ngày một lần lại một lần nạp hết cho Tiêu Thịnh, hết thấy đều tốt đẹp chính là không đúng thật.....

Nhưng mà, đứa nhỏ. Đây vẫn là Tỉnh Thiên Thu ôm một cây trong lòng, đồng ý quá cả đời phải cùng một chỗ, ngày đó ở công viên bên nhìn Tiêu Thịnh ôm tiểu hài tử khuôn mặt vui vẻ tươi cười đều lái đi không được, mặc dù có thời điểm hai người đùa giỡn, thời điểm cũng cùng Tiêu Thịnh nhắc tới nếu chính mình là nữ nhân thì tốt rồi, nói đùa như vậy, Tiêu Thịnh nói cũng không quan hệ, chỉ cần chính mình bên người thì tốt rồi.

Chính là, ai cũng bồi không được ai cả đời....Nếu.... Nếu có một ngày chính mình so với Tiêu Thịnh sớm một ngày rời đi, hoặc là Tiêu Thịnh rời đi chính mình..... Tỉnh Thiên Thu một trận run run hết sức lắc lắc đầu đem điều này quăng ra sau não, cánh tay ôm nhanh chính mình.... Đây đó nghĩ muốn cũng không dám nghĩ muốn.....”Ta nhất định hội diên mất.... Sẽ chết mất” Tỉnh Thiên Thu nghĩ.... Theo sau đầu một cánh tay vươn tới, là ầm áp quen thuộc trong ngực, là Tiêu Thịnh....

“Lại miên man suy nghĩ.....” Tiêu Thịnh sủng nịch quát quát người yêu thanh tú, nụ hôn dừng ở mi gian....

Cầm lên một bàn tay của Tỉnh Thiên Thu, đoan trang, không chút để ý nói: “Người xem đây là cuộc sống....” Tỉnh Thiên Thu thuận theo hướng Tiêu Thịnh chỉ nhìn về phía bàn tay hai người, bàn tay mình bị bao lấy ở bàn tay to của Tiêu Thịnh, bảo hộ kín không kẽ hở, xuyên thấu qua nắng sớm, giống mẫu thân với đứa trẻ.... Huyết nhục cùng dòng, vĩnh viễn chẳng phân biệt được.... nhìn Tỉnh Thiên Thu ánh mắt ẩm ướt, trước mặt một mảnh dày đặc....

Tiêu Thịnh cầm lên khuôn mặt thanh tú của người yêu, năm tháng như tịch, thời gian giống như không đợi hai người nhưng vẫn giữ được tuổi trẻ, ngay cả người bên ngoài đều ghen tị.... Tiêu Thịnh có đôi mắt nóng rực muốn thiêu đốt, Tỉnh Thiên Thu tại đây dưới ánh mắt lớn dần của cây, được yêu cùng cực nóng đúc thành lớn dần..... Đến chết cũng không thay đổi, chính mình yêu say đắm thể nhưng đã muốn đạt tới loại tình trạng này sao? Tỉnh Thiên Thu ghen ngào thấp giọng nói.

“Ta yêu người, cả đời sẽ không rời đi người, cho dù chúng ta hai người ly khai trong đó có một người, thân ái, không cần khổ sở, người sớm khắc vào máu thịt của ta, ở trong mỗi một cái tế bào của ta, mỗi một dây thần kinh, trái tim mỗi một lần lại nhảy lên, thậm chí là tân sinh đầu bạc, nhiều tới nếp nhăn đều là do người mà sinh..... Chúng ta chỉ có lẫn nhau, kiếp này ta đã trọn đủ.” Tiêu Thịnh mở ra bàn tay to bao lấy Tỉnh Thiên Thu, đem tay người yêu thon dài trắng nõn đặt ở bên môi, dáng vóc tiêu tụy hôn xuống..... Ngẩng đầu thể nhưng cũng có lệ quang ở trong mắt lóe ra.....

“Nguyện người ta kiếp này vĩnh viễn không rời, bạc đầu không phân ly.”

“Ta cũng yêu người....” Tỉnh Thiên Thu nghiêng thân ôm trụ Tiêu Thịnh, ngay cả lệ cũng đã hoà tan, mặc dù cuối cùng là tận thế, ta cũng vĩnh viễn không hối hận.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hac-do-la-vo-ta>